

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΡΟΥΣΟΥ.

Τὸν κατωτέρω κατάλογον ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1909 ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων μαθητῶν καθηγητῆς τοῦ ἐν Ἀγρινίῳ γυμνασίου, νῦν δ' ἐν Ἀθήναις κ. Ἰωάννης Τέντες. Συνέταξε δὲ τὸν κατάλογον τῶν μὲν πρώτων τριάκοντα καὶ ἑνὸς κωδίκων ἐν αὐτῇ τῇ μονῇ, εἰς ἣν εἶχεν ἐκδράμει ἐξ Ἀγρινίου τὸν Σεπτέμβριον 1909, τῶν δὲ λοιπῶν ἐν Ἀγρινίῳ, ὅπου οὗτοι ἀπεστάλησαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ κατὰ τὴν Εὐρυτανίαν μονῇ Προυσοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου κ. Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου.

Περὶ δὲ τῆς μονῆς αὐτῆς ὁ κ. Τέντες ἔγραψεν ἡμῖν τὰ ἑξῆς: «Ἡ μονὴ Προυσοῦ ἢ κατὰ παρετυμολογίαν Πυρσοῦ εὐρίσκεται ἐν τῷ βᾶθει χαράδρας σχηματιζομένης μεταξὺ δύο δειράδων τοῦ Ἀραποκεφάλου (Παναιτωλικοῦ); ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων δίωρος περίπου ἀτραπὸς φέρει κάτω εἰς τὴν μονήν. Τὸν χρόνον τῆς ἰδρύσεως τῆς μονῆς δὲν κατώρθωσα νὰ ἐξακριβώσω. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν μοναχῶν αὕτη ἰδρύθη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν εἰκονομάχων· ἀλλ' ἡ παράδοσις αὕτη στερεῖται ἀληθείας, καθ' ὅσον ἡ μονὴ εἶνε νεωτέρα, ἰδρυθεῖσα ἴσως τὸν δωδέκατον ἢ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα. Κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα παρέσχε πολλὰς ὑπηρεσίας. Ἐν αὐτῇ ἐπὶ μακρὸν ἐνοσηλεύθη ὁ στρατάρχης Γεώργιος Καραϊσκάκης· εὐλαβὲς δ' αὐτοῦ ἀνάθημα εἶνε τὸ χρυσοῦν ἐπικάλυμμα τῆς παλαιᾶς καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἧς ἐπ' ὀνόματι τιμᾶται ἡ μονή. Τῇ διαταγῇ τοῦ Καραϊσκάκη ἀνηγέρθησαν ἐπὶ σημείων στρατηγικῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς μονῆς ἀπὸ ἐνδεχο-

μέντης ἐπιδρομῆς τῶν Τούρκων οὐ μέχρι σήμερον ἰστάμενοι δύο πύργοι».

Οἱ δ' ἐν τῇ μονῇ φυλασσόμενοι κώδικες εἶνε οἱ ἑξῆς:

1.

Χαρτ. 0,20 X 0,15. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). «Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος Ἐρωταπόκρισις πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους περὶ τινῶν ἀναγκαίων ζητημάτων».

2 (φ. 29^α). Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «Σύνοψις ἐπίτομος τῆς θείας Γραφῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης».

3 (φ. 71^α). Τοῦ αὐτοῦ «Πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων καὶ ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορρομένων καὶ παρὰ πᾶσι Χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων».

4 (φ. 161^α). Τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου Ἰπόμνημα εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ προφήτου Δανιήλ, εἰς τὰ ἄπορα τῆς παλαιᾶς θείας Γραφῆς. Ἐρωταπόκρισις».

Προτάσσεται: «Περὶ τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Θεοδωρίτου ἐκ τῆς Μυριοβίβλου Φωτίου».

5 (φ. 176^α). Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου Λόγοι.

α' (φ. 176^α). «Λόγος πρῶτος περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ τῆς ἀβίου μακαριότητος. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκριτοῦ συναλθόντων πολλῶν». — β' (φ. 193^β). «Λόγος δεῦτερος περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ τῆς αἰωνίου μακαριότητος, ῥηθεὶς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις μετὰ ἑβδόμην ἡμέραν τῆς τοῦ πρώτου ἐκδόσεως». — γ' (φ. 205^α). «Λόγος ἕτερος περὶ συντελείας, ῥηθεὶς ἐπὶ συναλεύσει τῆς πόλεως ἐν τῷ ἔθνι ἁγίων Ἀποστόλων ναῖν καὶ τοῦ ἐνός τῶν βασιλέων αὐτόθι παρόντος, διαλαμβάνων φιλοτιμότητα περὶ τῶν ἑπτὰ ἀριθμῶν». — δ' (φ. 214^α). «Λόγος ἕτερος λαληθεὶς ἐν τῷ κλατίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἀρχιερέων τὰς τῶν πολλῶν περὶ ταύτης δόξας ἀποκρουόμενος καὶ συμπεραίνων ὅτι εἰ μὴ τὸ ἐκπεσόν ἐκαίνο τάγμα ταῖς τῶν ἁγίων ψυχαῖς τέλειον ἀναπληρωθῆ, συντέλεια οὐ γενήσεται». — ε' (φ. 235^α) «Τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου ἐκ τῶν ἐν αὐτοῦ λόγων τὸ ἠθικόν. Ἄρχ. Ἄβται αἱ ὀπισθεν ὁμιλίας εἰσὶν Ἰωσήφ μοναχοῦ, φ Βρυένιος τὸ ἐπώνυμον, ὁηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουήλ τοῦ Πακαιολόγου καὶ σουφωτάτου, καὶ τῆς πατριαρχίας Ἰωσήφ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμένου πατριάρχου : ~»

Στάχαις βυρσίνης.

2.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). [Μανουὴλ Μιλαλαξοῦ] Νομοκάνων.

Ἄρχ. ἐν φ. 31^β Ὁ δεγόμενος τοῖς λογισμοῦς τῶν ἀνθρώπων ὁφείλει εἶναι τύπος ἀγαθῶ. Προτάσσονται ἐν φ. 1^α «Στιχηρά κατασκευτικά». Ἐν φ. 29^α ἢ ἄλλης χειρὸς Ὁθαρεῖται τὸ τῆς μαλακίας ἐπιτίμιον. Ἐν φ. 83^α διὰ τρίτης χειρὸς «Περὶ τοῦ πῶς καὶ ποῦ εἶναι αἱ πάντα δικαστοὶ τῶν βαθμῶν. Περὶ τοῦ πῶς καὶ εἰς πόσους βαθμοὺς γίνεται γάμος, εἰς ποῖαν συγγένειαν». Ἐν φ. 92^α «Πῶς συγγενείας». Ἐν φ. 127^β «Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν χειροτονουμένων ἱερέων. Περὶ τῶν σιμωνιακῶν». Ἐν φ. 174^β «Περὶ ἀδελφοποιίας».

2 (φ. 182^α). «Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκλογή μερική ἀπὸ τὸ νόμιμον τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ **Ματθαίου (Βλασταρέως)** ἕπερ ἐξηγήθη εἰς πεζὴν φράσιν».

Ἄρχ. Τὸ λοιπὸν τῆς ὑποθέσεως τῶν ἱερῶν κανόνων ἐδοκιμάσαμεν κατ' ἀληθῆρον γὰ τὰς χωρίσωμεν καὶ ὅσον εἶναι εἰς τὴν δύναμιν μας γὰ τὰς ποιήσωμεν συνοπτικάς.

Ἐν φ. 190^β διὰ τετάρτης χειρὸς αἰῶνος XIX ἢ Ἀκολουθία τῆς πανναχίδος. Ἐν φ. 196^β «Ἐτερος κινῶν φαλλόμενος εἰς κοιμηθέντας λαϊκοὺς». Ἐν φ. 202^β «Τάξις γινόμενη εἰ συμβῆ μικρὸν τι ἢ ἀκάθαρτον ἐμπροσθὶν εἰς ἀγγεῖον οἴνου καὶ ἐλαίου». Ἐν φ. 203^β «Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπερχίας Θεοτόκου». Ἐν φ. 205^α διὰ πέμπτης χειρὸς Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως. Ἐν φ. 211^α «Νουθεσία πρὸς ἀρχάριον μοναχόν». Ἐν φ. 219^α «Περὶ μετνοίας». Ἐν φ. 226^α «Λόγος ὑφέλιμος καὶ διδακτικὸς εἰς πάντα Χριστιανόν». Ἐν φ. 246^α «Διάταξις τοῦ μεγάλου Βασιλείου». Ἐν φ. 274^α «Ἐξαποστειλάρια ὅλης τῆς ἐβδομάδος».

Ὁ κώδιξ μένει κολοβός.

Στάχσις βυραίνη.

3.

Χαρτ. 0,24 X 0,15. Αἰῶνος XIX.

1 (φ. 1^α). «Ἱερὰ διήγησις, συλλεχθεῖσα μὲν παρὰ τινος ἀδελφοῦ ἡσυχάζοντος ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὑρει, ἀναθεωρηθεῖσα δὲ καὶ ἐπιδιορθωθεῖσα καὶ ἀξία τύποις ἐκδοθῆναι κειθεῖσα παρὰ τε τοῦ παναγιωτάτου πρώτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γρηγορίου καὶ παρ' ἄλλων ἐλλογίμων ἀνδρῶν».

2 (φ. 7^α). «Διήγησις ἱερὰ καὶ ὑραῖα διαλαμδόνουσα περὶ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς ὑπερχίας Θεοτόκου τῆς εὐρισκομένης ἐν

τῆ σεβασμιά μονῆ τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ Πυρσοῦ ἢ Προυσοῦ, καθ' ἣν παρασταίνεται ἀπὸ πού πῶς καὶ πότε πρὸς τὴν Ἑλλάδα γέγονεν. ἔτι δὲ καὶ μερικῶν θαυμάτων σύντομος διήγησις».

Ἔπεται ἡ Ἀκολουθία ἢ φαλλομένη τὴν 23 Αὐγούστου ἐπὶ τῆ ἀποδόσει τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Στάχιστος βρασίην.

4.

Χαρτ. 0,22 × 0,18. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). Λόγος ἀκέφαλος.

Ἄρχ. ... παρ' οἷς τινες ἤλθον προοβείαι τὸ μὴ τυχεῖν ὑπὲρ ὧν ἀφίκοιτο τὸν ἐσχάτων ἀποχημάτων εἶναι δοκεῖ.

2 (φ. 18^α). Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον παραίνεσις.

3 (φ. 48^α). Ἡσαίου ἀποσπάσματα.

4 (φ. 64^α). Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Λόγος.

α' (φ. 64^α). Εἰς τοὺς τεσσαράκοντα μάρτυρας. — β' (φ. 79^α). «Ἐξήγησις τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς Βαρλαάμ μάρτυρα». — γ' (φ. 106^α). «Ἐξήγησις εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μεζονας οἰκοδομήσω».

δ (φ. 179^α). Λεβανίου Λόγοι.

α' (φ. 179^α). Πρὸς Τρωῶς. — β' (φ. 229^α). «Περὶ δυσκόλου ἀνδρός...»

6 (φ. 241^α). Πλουτάρχου Περὶ παίδων ἀγωγῆς.

7 (φ. 285^α). «Θεμιστοκλέους φιλοσόφου τοῦ ἐπικληθέντος εὐφραδοῦς Περὶ φιλίας».

Τὰ πλεῖστα τῶν κειμένων μετὰ φυχαγωγικῆς ἐρμηνείας.

Ἐν φ. 285^α 1778 ἡμέραν γ' Ἰωάννης Τρικούσης Μανδίδης παρὰ Παναγιώτη Παλαμῆ.

Κοδιεῖ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ ἀστάχωτος.

5.

Χαρτ. 0,20 × 0,14. Αἰῶνος XVII.

Ἄθῆλου Κεφάλαια λ'.

Ἐν φ. 3α Πίναξ τῶν περιχομένων, καθ' ὃν α') «Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν Μωαμεθανῶν καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλείων ἀπὸ τοῦ προφήτου Δακίηλ καὶ περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Ναβουχοδονόσορος». — β') «Περὶ τῆς πρώτης ἐρασισεως». — γ') «Ἐπι περὶ τοῦ Μωάμεθ. Πόθεν ἐφάνη καὶ πῶς λέγεται ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν». — δ') «Ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου περὶ τοῦ Μωάμεθ». — ε') «Ἐκ τοῦ κινήματος τῆς πρώτης σφραγίδος. Ἀπὸ τῆν ἐξήγησιν Μαξιμου τοῦ Πελοποννηδίου». — ζ') «Περὶ τοῦ κινήματος τῆς δευτέρας σφρα

γίζος.—ζ') «Περὶ τοῦ αἰνίγματος τῆς τρίτης σφραγίδος».—η') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διαβόλου πρὸς τὸν Χριστόν».—θ') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διαβόλου πρὸς τοὺς μάρτυρας».—ι') «Περὶ τοῦ τῆγματος τῶν μοναχῶν πότε ἐφάνη εἰς τὸ πλῆθος».—ια') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ διαβόλου μετὰ τῶν ἀσκητῶν».—ιβ') «Περὶ τοῦ πόσου κειρὸν ἐκράτησεν ὁ πρὸς τοὺς μάρτυρας πόλεμος τοῦ σατανᾶ».—ιγ') «Καὶ πόσον πρὸς τοὺς ἀσκητάς».—ιδ') «Περὶ τοῦ πόσου χρόνου ἐκράτησεν ὁ πρῶτος πόλεμος κατὰ τῆς ἐκκλησίας».—ιε') «Περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς ἐλευσεως». — ις') «Ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως κεφ. ιδ'». — ιζ') «Περὶ τῆς κυφορούσης καὶ ποῖον εἶναι τὸ κυφορούμενον». — ιη') «Περὶ τοῦ δράκοντος διαβόλου καὶ τοῦ φοβεροῦ πολέμου αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἁγίους μάρτυρας καὶ τοὺς ἀσκητάς».—ιθ') «Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἐνδεδυμένης τὸν ἥλιον».—κα') «Ἀπὸ τῆν ἐρμηνείαν τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἀρέθα Ἐδέσσης».—κβ') «Περὶ τοῦ τί ἐστὶ ἡ γυνὴ ἢ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον».—κγ') «Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ δράκοντος μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ καὶ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ πῶς ἐνίκηθη ὁ δράκων καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν».—κδ') «Περὶ τῆς ἐν τῷ οὐρανῷ χαρῆς καὶ τοῦ ἐν τῇ γῆ ταρακασμοῦ καὶ θρήνου».—κε') «Περὶ τοῦ διωγμοῦ τῆς γυναικὸς ὑπὸ τοῦ δράκοντος καὶ τῆς φυλῆς αὐτῆς».—κς') «Περὶ τοῦ δευτέρου διωγμοῦ τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἀντιχρίστου ὡς ἐστὶν ὁ Μωάμεθ καὶ ὁ Πάπας». — κζ') «Περὶ τῶν πτερυγίων τῆς γυναικὸς».—κς') «Ὅτι διὰ μέσου τῶν τυράννων διώκει τὴν ἐκκλησίαν ὁ διαβόλος».—κη') «Περὶ τοῦ θηρίου τοῦ ἐπτακεφάλου καὶ δεκακαρᾶτου. Ποῖος εἶναι». — κθ') «Ὅτι ὁ δράκων μετὰ θυμοῦ προσβάλλει τὸ θηρίον». — λ') «Ὅτι ὁ δράκων ἔδωκε πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ τῷ θηρίῳ». — λβ') «Ὅτι τὸ θηρίον δηλοῖ τὸν Ἀντιχριστὸν καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Μωάμεθ».

Ἐν τινι τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς ἀναγιγνώσκονται ταῦτα· Ἐτεὶ χηλήσοιτω ἐπισκοποῦσιτω ἔκτω ἡλθα ἐγὼ ὁ ελαχοισκος καὶ ἁμαρτωλῶς πῦ Ἰωαννης ἀπο χωρίον παπαδατες εἰς τὴν μονὴν τοῦ προσοῦ καὶ ἐγῆνα παπας ἀγούστον εἰκοστῆς καὶ ὦ μὲν εἰγουμενος της μονης ὄνομαλῆτο κυρ Ἰωαν; καὶ υ πατρης αὐτου προσοῦ καὶ εἰς τας ἐνετηκοντα τοεις εβαλε του; μαστόρους.

Στάχωςις βορσίνη.

6.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVI.

Νομοκάνων.

Κώδιξ ἀνορθόγραφος. Ἐν φ. 16 δι' ἄλλης χειρὸς νεωτέρας Οὐγκρικᾶ δυνάμεια 9 καὶ ἄλλο οὐγκρικο μόνό, βενέτικα—α—500. Ὀκτωβρίου 26 1682. Ἐν τῇ κάτω φ. τοῦ φ. 2^ο ἡμερα σαββατον ἐκημηθῆ (ὄνομα δυσανάγνωστον) 1682 σκιπτιμβίου. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ δι' ἄλλης χειρὸς διὰ χειρὸς καμον του ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου (ὄνομα δυσανάγνωστον) εὐχεσθε εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐτῷ ἡ δόξα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· καὶ εἰς τὴν πρεσβείαν τοῦ ἁγίου ἐνδοξου καὶ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλεήσει σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

† Εἰς ἰγία ζωὴν καὶ εὐημερίαν καὶ εἰς πολὺν χρόνον τοῦ ἀριωτάτου καὶ

πατριωτικῶν καὶ δεσποτικῶν ἡμῶν καὶ οἰκονομικοῦ παιριάρχου Ἱερμίου πολλὰ τὰ ἔτη.

Στάχους βυραίνης.

Χαρι. η, 16 × θ, 12. Αἰῶνος XVIII.

Ἀδύλου Κεφάλαια.

Ἐρωτασσετά εἰς αὐτῶν, ἡς ἡ ἀρχὴ ὦδε· καίτοι ἀναγνώστα φίλτατα ἐρωτηθεὶς τί εἴη τὸ πελαιδευμένον εἶναι, ἀπόκρισιν ἔχε ταύτην τὸ εἰδέναι τὰς τῶν ὄντων διαφορὰς καὶ δένασθαι ἰδίαις ἐκάστῳ ὀνόμασι χρῆσθαι καὶ ἐπιναλεῖν.

Ἐν φ. 145 «Τῶν ἐπιγραφῶν ἢ κεφαλαίων σύλλαβος λόγος ὁ εἰσόδιος» εἶνε δὲ τὰ κεφάλαια ταῦτα τὰ ἑξῆς· «Περὶ γενέσεως καὶ κτίσεως τοῦ κόσμου». — «Περὶ στοιχείων». — «Περὶ σπασμῶματος». — «Περὶ τοῦ πυρός». — «Περὶ τῶν μετεώρων». — «Περὶ τῆς γῆς». — «Περὶ τῶν λίθων». — «Περὶ μετάλλων». — «Περὶ δένδρων καὶ καρπῶν». — «Περὶ τῶν βοτανῶν». — «Περὶ τῶν ζώων». — «Περὶ τῶν ζώων εἰδικῶς δὲ περὶ τῶν ὀρνέθων». — «Περὶ τῶν ἐνόθρων». — «Περὶ τῶν κτηνῶν». — «Περὶ τῶν θηρίων». — «Περὶ τῶν ἀμφιβίων καὶ ἑρπετῶν». — «Περὶ τῶν ἐντόμων». — «Περὶ τοῦ ἀνθρώπου». — «Περὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐξ μελῶν». — «Περὶ τῶν ἔσω μορίων». — «Περὶ τῶν τοῦ σώματος συμβεβηκότων». — «Περὶ τῶν νόσων». — «Περὶ τῶν ἐξω αἰσθήσεων». — «Περὶ τῶν ἔσω αἰσθήσεων». — «Περὶ τῆς φρονέως». — «Περὶ τῆς βουλήσεως καὶ τῶν παθῶν». — «Περὶ τῶν μηχανικῶν γενικῶς». — «Περὶ τῆς κηποιᾶς». — «Περὶ τῆς γεωργίας». — «Περὶ τῶν ἀλεύρων». — «Περὶ τῆς ἀρτοποιίας». — «Περὶ τῆς προβατικής». — «Περὶ τῆς κρεουργίας». — «Περὶ τῆς θηρέσεως (κυνηγίου)». — «Περὶ τῆς ἀλιείας». — «Περὶ τῆς ὀρνιθοθηρίας». — «Περὶ τῆς ὀπταρτικῆς». — «Περὶ τῆς τῶν παστῶν συσκευασίας». — «Περὶ τῆς διαφρείας καὶ ἡνοχηίας». — «Περὶ τῆς ντυτικῆς». — «Περὶ τῶν πορειῶν». — «Περὶ τῆς ἐμπορίας». — «Περὶ τῶν χειροτεχνικῶν καὶ ἱματιουργικῶν γενῶν τῆς περιβολῆς». — «Περὶ τεχνῶν τεκτονικῶν». — «Περὶ τῆς οἰκίας καὶ τῶν μορίων αὐτῆς». — «Περὶ τῶν ὑποκύσεων». — «Περὶ τοῦ ἀνώγει». — «Περὶ τοῦ κοιτῶνος». — «Περὶ τοῦ βαλαντίου καὶ τῆς καθαρότητος». — «Περὶ τῆς συζυγίας καὶ τοῦ κήδου (τῆς κηδεσσίας)». — «Περὶ τῆς ἀποκυήσεως ἢ λοχείας». — «Περὶ τῆς οἰκονομίας». — «Περὶ τοῦ ἀστεως». — «Περὶ τοῦ νεοῦ». — «Περὶ τῆς ἐκκλησίας». — «Περὶ τῆς τῶν ἐθνικῶν». — «Περὶ τοῦ βουλευτηρίου». — «Περὶ τῆς δίκης». — «Περὶ τῶν κκυουργημάτων ἢ ζυμῶν». — «Περὶ πολιτείας βασιλικῆς». — «Περὶ τῆς βασιλείας καὶ χώρας». — «Περὶ εἰρήνης καὶ πολέμου». — «Περὶ σχολῆς καὶ παιδείας». — «Περὶ τοῦ Μουσαίου». — «Περὶ τῆς γραμματικῆς». — «Περὶ τῆς διαλεκτικῆς καὶ λογικῆς». — «Περὶ τῆς ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς». — «Περὶ τῆς ἀριθμητικῆς». — «Περὶ τῆς γεωμετρίας». — «Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν». — «Περὶ τῆς ὀπτικῆς καὶ γραφικῆς». — «Περὶ τῆς μουσικῆς». — «Περὶ τῆς ἀστρονομίας». — «Περὶ τῆς γεωγραφίας». — «Περὶ τῆς ἱστορίας». — «Περὶ τῆς ἱατρικῆς». — «Περὶ τῆς ἠθικῆς γενικῶς». — «Περὶ τῆς φρονήσεως». — «Περὶ τῆς σωφροσύνης». — «Περὶ τῆς ἀγνείας ἢ ἀγνότητος». — «Περὶ τῆς ματριότητος ἢ ματριοφροσύνης». — «Περὶ τῆς αὐταρκείας». — «Περὶ δικαιοσύνης». — «Περὶ τῆς ἀνδρείας». — «Περὶ τῆς ὑπομονῆς». — «Περὶ τῆς εὐσταθείας». — «Περὶ

φιλείας καὶ φιλάνθρωπίας». — «Περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης». — «Περὶ ὁμιλείας πεπαιδευμένων». — «Περὶ τῶν περιγλωσσῶν». — «Περὶ θανάτου καὶ ταφῆς». — «Περὶ τῆς προνοίας τοῦ θεοῦ». — «Περὶ τῶν ἀγγέλων». — «Ἐπίλογος».

Στάχως βυρσίνη.

8.

Χαρτ. 0,22 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 409).

Εὐαγγέλιον.

Ἀκέφαλον καὶ κολλῶν.

Στάχως βυρσίνη.

9.

Χαρτ. 0,26 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἔργα.

α' (φ. 1^α). Γνωμικὰ διστάχια (ἀκέφαλα). — β' (φ. 10^β). «Περὶ τῶν τοῦ βίου ἡδῶν» — γ' (φ. 13^α). «Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπικήθεια ἢ ἐπιτάφια». — δ' (φ. 17^α). «Εἰς τὸν Μικαῖρον τὸν ἐκυτοῦ ἀδαλφόν ἐπιτάφιος περιόντων ἐπὶ τῶν γονέων».

Ἄπαντα μετὰ διστάχίου ἐρμηνείας.

2 (φ. 66^α). «Χρηστοθήθεια συντεθείσα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρίστου τε ἐν τε τῇ γραμμικτῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου».

3 (φ. 130^α). «Χριστὸς πάσχων. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ Θεολόγου Τραγηθία».

Προηγείται ὑπόθεσις καὶ ἔπεται τὸ καίμενον μεθ' ἐρμηνείας.

Ὁ κώδιξ οὗτος ἀνήκειν, ὡς φαίνεται, τῇ Ἰωάννῃ Τρικούσῃ, τῇ κατόχῃ καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 κώδικος, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐν 285^α σημειώματος, ὅτι τῆς γραφῆς οὐσῆς τῆς αὐτῆς χειρὸς.

Στάχως βυρσίνη.

10.

Χαρτ. 0,22 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). «Γεωργίου Φραντζῆ Μεγάλου λογοθέτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Περὶ βασιλείας ἡγεμόνων χρονολογικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἰωάννου, οὗτινος βασιλεύοντος ἐγεννήθη ὁ συγγραφεὺς».

Ἐν φ. 95^α † Ἐτελείωθη τὸ παρὸν χειρόγραφον ἔτι σποτηρίου μ.φ.π. κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ἐκ τινος παλαιοῦ χειρογράφου (ἴκοντα: λέξεις τινές ἀσβεσθῆναι).

2 (φ. 96^α). «Σημείωμα ἐκ τοῦ Εἰ λόγου τοῦ κατὰ Ἰουδαίων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου**, ὅτι ἡ τῶν Ἑβραίων βασιλεία καὶ ἱερουσόνη ἐξέλιπε μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος».

3 (φ. 109^α). **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον».

4 (φ. 114^α): **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «ἐπανεληθόντος ἐκ τῆς ἐξορίας τῆς προτέρας».

5 (φ. 116^β). «Ἐκ τῶν τοῦ μακκαριωτάτου **Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** πρὸς Εὐσέβειαν μοναχὴν παραμυθητικὴ ἐπὶ ἀδελφῇ τελευτησάσῃ».

6 (φ. 118^β). **Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδίτου** Ἐπιστολαί.

α' (φ. 118^β). Ἐπιστολὴ ξα' «Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν **Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ ἀπορητήτων** εἰς Ἰωάννην ἀδελφὸν χαίρειν». — β' (φ. 121^β). ξβ' «Κωνσταντῆνος βοσδοῦ. Ἱστορικὴ». — γ' (φ. 122^α). «Τῷ Ἀλεξανδρείας Γερασίμῳ ια'». — δ' (φ. 123^α). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Δοσιθέῳ, τὰ κατὰ τὸν Γερμανικὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην διεξοδική». — ε' (φ. 125^β). «Ὀνειδιστικὴ. Ἰακώβῳ τῷ διδασκάλῳ, ἀντακουή ὅτι διαφωνεῖν». — ς' (φ. 128). «Ἐπιστολὴ ιη'. Ἐκκινετικὴ». — ζ' (φ. 130^β). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. Παραμυθητικὴ». — η' (φ. 131^α). «κα'. Τῷ μητροπολίτῃ Ἀρτης. Συγχαρητικὴ». — θ' (φ. 132^β). «κβ'. Τῷ κἀθέντῃ καὶ ἡγεμόνι».

7 (φ. 135^α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Πρώτη ὅτε προσδύτερος προεχειρίσθη εἰς ἑαυτὸν».

8 (φ. 141^α). «Περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρὸς τοὺς μέλλοντας ἀγιωτάτους βασιλεῖς ἀρξαι τῆς βασιλευούσης».

9 (φ. 143^α). «Περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἀγίου βασιλέως, περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Πατέρων** τοῦ ὁμολογητοῦ».

10 (φ. 145^α). «Περὶ τοῦ θρυλουμένου πανταχοῦ βασιλέως τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου, τοῦ κατοικοῦντος ἐν ἀνω ἄκρῃ τῆς Βυζαντίδος».

11 (φ. 147^β). «Περὶ χρησμῶν τοῦ κυρίου **Λέοντος τοῦ σοφοῦ** καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

12 (φ. 149^α). «Τῷ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀθανασίου**

[**Ἀλεξανδρείας**] Περὶ τῶν γλῶσσαν καὶ περὶ τῶν διδασκάλων καὶ περὶ τῶν θεάτρων τῶν ἐν Ἀθήναις. Ἑξηγητικὸν τοῦ ναοῦ. .

13 (φ. 150^α). **Τοῦ αὐτοῦ** περὶ σώματος καὶ ψυχῆς».

Ἐν τῇ κάτω ἑξ. τοῦ κ. 1^α. Κεῖμα Κυρίλλου ἀναξίου τοῦ ἐκ Προυνσοῦ τῆς Ἑλλάδος· ἠγοράσθη ἑρῶσά τε· παρὰ τινος Εὐφραῖμ μοναχοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἠρπαζόμενος ἐν τῷ ἀνωτέρω ἔχει τοῦ Ἀθῶνος 1820 Αἰγ. 15.

Κώδιξ κελῶς γεγραμμένος καὶ ἀρίστης διατηρήσεως.

Στάχσις βυρσίνη.

11.

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αἰῶνος XVIII.

Θεοδώρου Γαζῆ Γραμματικῆ.

Μετὰ σχολίων ἐν τῇ ἑξ.

Καὶ ὁ κώδιξ οὗτος φέρεται ἀνήκων τῷ Ἰωάννῃ Τρικοῦσῃ. Ἦσα ἀνωτέρω τοῖς ἀρ. 11 καὶ 9.

Στάχσις βυρσίνη.

12.

Χαρτ. 0,24 × 0,17. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). **Δημητρίου Ῥαζῆ** Διάφορα.

α' (φ. 1^α). «Τῷ λογιωτάτῳ κυρίῳ Σίμωνι χεῖρην». — β' (φ. 2^β). «Ὅτι ὁ τῆς Ἑλλάδος ταλκισμὸς εἶνε παραλογώτατος». — γ' (φ. 11^α). «Κεφαλ. Ὅτι τὰ μετὰ τὸν ταλκισμὸν γελοῖα καὶ ἀσούτατα». — δ' (φ. 13^α). «Κεφαλ. γ'. Ὅτι τὰ κατὰ τὸν κύριον Εὐγένιον συκοφαντῆται σαφεῖς ἐστίν καὶ οὐδὲν ἕτερον».

2 (φ. 21^α). «Σχόλιον τοῦ ἀοιδίμου κυροῦ **Νεοφύτου τοῦ Πελοποννησίου** εἰς τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς».

3 (φ. 26^α). «Ἰκετηρία τοῦ γένους τῶν Γραικῶν πρὸς πᾶσαν τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην».

Τέλ. Τὴν παροῦσαν ἰκετηρίαν ἐπιστολὴν εἰσέθηκε κάποιος φιλέλληνας Φλωρεντίνος τοῦνομα Ἰωάννης τοῦπικλῆνος ὀελοθρικός διατρίβων ἐν ἑρῶντε μετὰ τῶν Ῥώσων ἐν τῷ κατὰ τῶν Τούρκων πολέμῳ εἰς διάλεκτον Ἰταλικήν, τὴν ὁποίαν μετέφρασεν ὁ κῆρ Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις διατρίβων ἐν Λειψίᾳ τῆς Σαξωνίας, ὅπου καὶ τὴν ἐτύπωσεν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εὐρίσκειται, διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀντίγραφον ἰδίαις χερσὶ. A. P. (ἄλλη χεῖρὶ προστέθειται) ἦτοι Δημήτριος Ῥαζῆς.

Στάχσις βυρσίνη.

13.

Χαρτ. 0, 20 X 0, 16. Αἰῶνος XVIII (φ. 222).

Νομοκάνων.

Σύγκειται ἐκ κειμ. κειμ. Ἐν τέλει «Τάξις μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων ὑποκειμένων τῇ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως». Ἐν φ. 232^α «Περὶ τοῦ πότα ἐγένετο τὸ ἅγιον σύμβολον Σαμειῶν Θεσσαλονίκης».

Στάχως βυραίνης.

14.

Χαρτ. 0, 22 X 0, 16. Αἰῶνος XIX.

1 (1^α). «Ἐξήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Κατὰ μεθυόντων».

2 (φ. 16^α). Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ «Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἔτων ἐλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων».

3 (φ. 19^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων».

4 (φ. 93^β). «**Πλουτάρχου** Ἦως ἂν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ὠφελοῖτο».

5 (φ. 122^β). «**Τοῦ αὐτοῦ** ἐξήγησις τοῦ Περὶ κολάκων λόγου».

6 (φ. 220^α). «**Πλουτάρχου Χαίρωνείας** Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς».

7 (φ. 267^α). «**Πλουτάρχου** Περὶ ἀδολεσχίας» (ἐξήγησις).

Ἄρχεται ἀκέφαλος.

8 (φ. 306^β). «**Συνεσίου** εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρχάδιον περὶ βασιλείας».

Μόνον δώδεκα στίχοι ἐγράφησαν, λειπούσης τῆς συνεχίας.

9 (φ. 307^α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγος περὶ πρὸς εὐχῆς.

Μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.

Στάχως βυραίνης.

15.

Χαρτ. 0, 21 X 0, 15. Αἰῶνος XVIII.

Νικηφόρου Βλεμμύδου Ἐπιτομῆς φυσικῆς Βιβλίου Β'.

Στάχως βυραίνης.

16.

Χαρτ. 0,15 X 0,12. Αἰῶνος XIX.

«Φιλοσοφία παλαιὰ καὶ νέα πρὸς εὐχερεστέραν τῶν πάλαι καὶ νῦν φιλοσοφισάντων κατάληψιν ἐκτεθείσα, ἐκ δὲ τῆς λατινίδος φωνῆς τῆ καθ' ἑμᾶς ἑλληνίδι διαλέκτῳ μετοχτευθεῖσα παρὰ τοῦ ἐπιστημονικωτάτου καὶ πανσόφου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου **Εὐγενίου ἱεροδιακόνου Βρούγαρε** καὶ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ τῶν Ἰωαννίνων νεωστὶ ἱδρυθείσῃ ἀκαδημίᾳ».

«Τόμος Α περιέχων τὴν λογικὴν πραγματείαν». Ἐν τέλει (φ. 80 B) Τίλος τῆς λογικῆς περιλήψεως ἐν τῇ βασιλευσῶσῃ καθέδρᾳ Μικουρασίου.

Στάχσις βυραίνη.

17.

Χαρτ. 0,29 X 0,20. Αἰῶνος XIX (σ. 431).**«Γεωργίου Φραντζῆ βιβλία Δ'».**

Ἐἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἔπεται τὸ σημείωμα τόδε: Τὸ παρὸν ἱστορικὸν Γεωργίου Φραντζῆ εἴληπε πέρας διὰ χειρὸς Ἰάννου Ἱεροδημητριάδου; Καρπενησαίου. Ἐν τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1824. Ἀκολουθεῖ Πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν περιεχομένων.

Κώδιξ ἀστάχτος.

18.

Χαρτ. 0,21 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (σ. 224).**«Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου Ἐπιτομὴ λογική».**

Ἐν σ. 218: Ὁ Βλεμμύδης ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ βασιλέως Θεοδώρου τοῦ πρεσβυτέρου, Ἰωάννου Δουκὸς, Θεοδώρου τοῦ νεωτέρου, Ἰωάννου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἐπὶ τῶν πατριαρχῶν Μανουὴλ, Γερμανοῦ, Μεθοδίου, Μανουὴλ, Ἀρσενίου, Νικηφόρου, Γερμανοῦ, Ἰωσήφ, ἐπεὶ πενήκοντα ἔτη θεολογῶν καὶ λόγου; συγγραφέων καὶ διαλεγόμενος ἐν τῷ κοινῷ τῆς ἐκκλησίας. Ἐπεται Πίναξ τῶν κεφαλαίων.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ ἐν ἀρχῇ παραφύλλου κάτω ἀντικεινῶσκονται τόδε: Τὸ παρὸν ἠγορεύθη παρὰ Κυρίλλου καὶ ἀφιερώθη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Προυσοῦ καὶ ὅποιος τὸ ἀποξενώσει ἐχέτω ἀντίδικον τὴν κυρίαν Θεοτόκον.

Ὁ κώδιξ, ἀριστα διατηρούμενος, κοσμεῖται ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπὸ ἐγχρώμου ἐπιτίθλου καλλῆς τέχνης, φέρει δ' ἐκτετατὸν σχόλιον ἐν τῇ ᾄτῃ.

Στάχσις βυραίνη.

19.

Χαρτ. 0, 22 X 0, 15. Αἰῶνος XIX (α. 318).

«Εἰς τὸ α καὶ β βιβλίον τῶν μεταωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους σχολαστικά ζητήματα ἐκδοθέντα πρὸς τοῦ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρήτος, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ κοινοῦ καὶ ἀμφοτέρω διαλέκτου τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου».

Ἐν τῆσι: Πέντε ἀλφαιδικὰ τῶν περιχομένων.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου παραγράφου τὰς: *Πρόσχε πᾶς ὁ ἀγαγιώτατος τῆς τῆς βίβλου βιβλίου ἐκ τῆς ἀμελείας σου ἀποξενώθη. Κτήμα ἀναπόσπαστον τῆς ἐσθῆς μοῆς τοῦ Ἡεροῦ παρὰ Κυλλ* (=Κυρίλλου Κατανοφάλλη).

Στάχους χαρτί.

20.

Χαρτ. 0, 21 X 0, 15. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). «Χρηστοθήσια ἐν ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι».

2 (φ. 119^α). «Ἀναβάθμοι, ἀντίφωνα».

3 (φ. 149^α). «Μέγας κανὼν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου τὸν ὁποῖον ἐπαράδωκεν εἰς τύπον μαθήματος κατὰ τοὺς γραμματικοὺς εἰς τοὺς διακόνους αὐτοῦ ὁ μακαρίτης σοφώτατος καὶ λογιώτατος τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν εὐρισκόμενος ἐτι εἰς τὴν περιήγησιν χάριν ἐλεημοσύνης τοῦ Παναγίου Ἰάφου καὶ ποιούντος ἀνά δύο τροπάρια εἰς μίαν διδασχὴν. ἵνα δι' αὐτῆς οἱ μαθητευόμενοι στολιζῶσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἢ τὰ σώματα, ὁ κύριος Παρθένους».

Ἐν σελ. 158^α ἠμμθ'. Ἰουλίον α'. ἐν Σμύρῃ ἱεροδιάκονος τοῦ πρώτου φίλου δελφίας. Ἐν τῇ μέσῃ τοῦ τελευταίου παραγράφου: *Ὁ ἀγαγιώτατος καὶ μὴ γινώσκων καταγεγνώσκων ἰατί.*

Στάχους βυραίνης.

21.

Χαρτ. 0, 21 X 0, 15. Αἰῶνος XIX.

1 (φ. 1^α). Ἐπιστολαὶ λογίων.

α' (φ. 1^α). Ἐπιστολὴ τοῦ σοφώτατου καὶ λογιώτατου Γορδίου τῷ αἰσιματώτατι καὶ τιμωτάτῳ ἐν ἱερῶσι καὶ οἰκονόμῳ κυρίῳ Ἀρχαγῶν τῶν τῶν τιμωτάτῳ

ἀρχοντι κυρίῳ Πανουργίῳ καὶ κυρίῳ Θεοδώρῳ ἡγίαζαν εὐχομαι καὶ σωτηρίαν παρὰ τοῦ τῶν ὀλων θεοῦ. — 6 (φ. 2^α). «Τὸ Θεὸν τῆς τοῦ Κορυθαλλέως ἐπιστολῆς, ἣν ἔγραψε πρὸς Εὐγένιον τὸν διδάσκαλον τοῦ ἐπίκλην Ἰκνούλιον ἡγίαζα ἐν Ἀθήναις ἐνόσει ὁ προρρηθὲς Κορυθαλλεύς». — 7 (φ. 2^β). «Γρηγορίῳ ἐπισκόπῳ Λητιζᾶ καὶ Ἀγραφῶν εὐ πράττει». — 8 (φ. 3^α). «Τῷ πρώτῳ Ἀρτης». — 9 (φ. 4^α). «Υψηλότατε πανευκλαυπρότατε καὶ εὐσεβέστατε μέγα πρέσβυ καὶ ἐπίτροπε ἐκ τῆς αὐτοκρατορικωτάτης εὐσεβαστάτης καὶ γαληνοτάτης ἡμερατορίσεως πάσης Ῥωσίας διασθενεστάτη θερμότητα τῆς θερμότητος ἐν τῇ ἐσχατιᾷ τῆς γῆς, ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν τῇ ἡμετέρῃ ὑψηλότατι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ δουλικῇ προσκύνῃσιν». — 10 (φ. 9^α). «Τῷ πανιερωτάτῳ ἐν ἀρχιερέωσι λογιωτάτῳ ἁγίῳ Λαρίσσης κυρίῳ Διονυσίῳ προσκύνῃσιν ἀπονέμῳ καὶ εὐλόγητῳ». — 11 (9^β). «Τῷ ἐκκλαυπρότατῳ καὶ γαληνοτάτῳ ἡγέμῳ καὶ δεσπότη πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ῥάβουλῃ ἡγίαζαν σωτηρίαν εὐμερίαν καὶ κατ' ἐχθρῶν νίκην εὐχόμεθα παρὰ θεοῦ πατρὸς κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ζωοποιοῦ τε καὶ ἁμοουσίου Πνεύματος ἁμήν». Ἐν τέλει: Εὐγένιος ὁ ἐξ Ἀγραφῶν σὸς εὐχέτης ἐν Χριστῷ. — 12 (φ. 10^α). «Τῷ ἐπισκόπῳ Λητιζᾶ κῆρ Γρηγορίῳ». Ἐν τέλει: Εὐγένιος ἱερομόναχος δούλος ἁγρίος τῆς πανερωτότητος σου ἀπὸ Βραβιανᾶ Ἀγραφῶν.

2 (φ. 11^α). Ἐπιγράμματα.

Ἐγράφησαν δι' ἄλλης χειρός. Τινὰ μὲν παποιημένα ἐν χωλιάρμοις, τινὰ δ' ἐν πολιτικοῖς στίχοις ἐν τῇ καθαρειούσῃ ἢ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ἀλλ' ἅπαντα ἀνομοιοτέλευτα. Ἐπιγράφονται: εἰς «Εἰς ὑψίνου», «Εἰς συμπάθειαν», «Εἰς ἀδίκους ὑποκριτάς», «Εἰς καταλάλους», «Εἰς καταλάλους ἄλλως», «Εἰς δουλοῦς», «Εἰς προδιδασκίον ἀξίας», «Εἰς φίλους», «Ἄλλως», «Ἄλλως», «Εἰς τὴν τύχην», «Εἰς τὴν τύχην ἄλλως», «Εἰς ἐπιμέλειαν», «Εἰς ἀνδρείαν», «Εἰς πορνείαν», «Εἰς κάλλος», «Εἰς ζῶην», «Εἰς μοναχόν», «Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ».

3 (φ. 16^α). «Κατάλογος ἀρχιερέων τινῶν τῆς Λητιζᾶς ἐπισκοπησάντων, ὡς ἐν τῷ κώδικι τῷ κυρποληθέντι ἦσαν κατειλεγμένοι, ἦν δ' ὁ κώδιξ ὑπὸ Νεκταρίου γεγραμμένος».

Ἔχει ὡς:

Ἰάκωβος Μυτιληναῖος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}.

Γρηγόριος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}, πρὸς ὅν αἱ ἐπιστολαὶ Εὐγενίου καὶ Ἀναστασίου Γουρδίου.

Διονύσιος ὁ Χίος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον} (γράψας ἀρχῆ^{ον}).

Κωνσταντῖνος Μυτιληναῖος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}.

Νεκτάριος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον}, ὅστις καὶ ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον} τῇ ἐ' Ἀυγούστου.

Διονύσιος ὁ ἐκ Λαρίσσης ἀρχῆ^{ον}, ὃς καὶ παραιτήσθαι ποιησάμενος κατὰ τὸ ἀρχῆ^{ον} ἀκλειάσαστο τὸν βίον κατὰ ἀρχῆ^{ον} τῇ κγ' Ἀπριλίου.

4 (φ. 17^α). «Καλλένικος ἑλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης».

Συνοδικὸν γράμμα περὶ μετουσίωσης. Ἀρχ. Ἀπλοῦς ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἐφη. Τέλ. ἔγραψεν τε καὶ τὸ παρὸν πατριαρχικὸν συνοδικὸν συστατικὸν κατασταλισμένον συνοδικῶς ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἱεροτάτων μητροπολιτῶν

καὶ τιμωτάτων κληρικῶν τῆς καθ' ἑαυτὴν τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ λοιπῶν τιμῶν καὶ ἐλλογίμων ἀνδρῶν καὶ κατορθώθη ἐν τῷ ἑαυτὸ κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. αἴψα.

5 (φ. 21^α). Ἐπιγράμματα.

Ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐπ' ἀρ. 2 κλην ἦ, ὅτι εἶνε ἅπαντα γεγραμμένα ἐν τῇ καθωμιλουμένῃ καὶ τὰ αὐτῶν εἶνε ἐμοιστέλευτα. Ἐπιγράφονται δὲ «Εἰς μουσικόν», «Εἰς ἀφρονεῖς», «Εἰς θανάτην», «Εἰς ἀρετήν», «Εἰς ἄνθρωπον», «Εἰς τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον», «Εἰς νόμον», «Εἰς ἀθλῶν», «Εἰς μεσάν ἰδόν», «Εἰς ἀδικούς», «Εἰς ἀγάπην», «Ἄλλως», «Εἰς ὕπνον», «Εἰς στρατιώτας», «Εἰς τάφον», «Εἰς θνητὸν ἄνθρωπον», «Εἰς θάνατον», «Ἄλλως».

6 (φ. 23^α). Παναγιώτη ἀνδρὶ ἐλλογίμῳ Ἀθανάσιος ὁ Πατριάρχης χαίρειν.

Γέγραπται δι' ἄλλης χειρὸς. Μετὰ δὲ τῆν λέξιν Παναγιώτη ἄλλη, πάλιν χεῖρ προσέθηκεν ὑπεράνω τῆν λέξιν Πατριάρχης.

7 (φ. 42^α). Γαβριὴλ ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Πατριαρχικὸν σφίλλιον, ἀπευθυνόμενον εἰς τὸν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἀκριθῶν καὶ πρόεδρον τῆς μητροπόλεως Βιδανῶν κῆρ Γερμανόν.

Ἐν τέλει: Ἐν ἔτει αἴψ' Ἀπριλίῳ αὐτῷ ἰσδ. 1741.

8 (φ. 49^α). Ἐπιστολὴ ἱκετηρία.

Ἐπιγράφεται: Ἐτῷ παναγιωτάτῳ καὶ πανσοσιτάτῳ μοι ἐν Χριστῷ δεσπότῃ τῷ πρώτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Κυρίλλῳ τῆν μετὰ τῆς ὀφειλομένης υποκλίσεως δουλικὴν προσκύνῃσιν. Τέλ. Παῦσαι τοίνυν παῦσαι τῆς ὀργῆς καὶ ἐγκατέλειπε θυμὸν παναγιώτατε δέσποτα.

9 (φ. 57^α). Ὀπτασία. Προφητεία ἱερομονάχου Ἀγαθαγγέλου . . . ἐρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς Ἱταλικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου Θεοκλήτου τοῦ Πολυειδοῦς ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου ἤτοι χωροεπισκόπου Πολυανῆς καὶ Βαρδάρων καὶ μὴν καὶ τῆς ἐν Λευφίᾳ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐπόπτου τε καὶ συνηγόρου. αἴψη».

Ἐν ἀρχῇ ἐπιτίτλον, ἐν ᾧ τάδε ἔστω: Ὀκτωβρίου ἰδ' ἐσχεικιάσθη διὰ χειρὸς Κωνσταντινίου τοῦ ποτὲ Ἱερομόμου.

Ἐν φ. 8β «Ἐκ τοῦ οἴνου». Ἐχει δὲ οὕτω Ὁ γαμβρός καὶ πενθερός, ὁ πατήρ ἀνῆρ καὶ ὁ κάππος πατήρ. Κατωτέρω δὲ τὸ εἶπός εἰς τὴν πάπισσαν Ἰωάννην καὶ ἄλλοθεν γνωστὸν ἐπίγραμμα:

Πάπας τις ἐγκυμονήσας τίκτειν ἔμελλεν ὡς θῆλυ
τοῦτομα μὲν Ἰωάννης Ἰωάννα μετεκλήθη
καὶ σαφῶς γυνὴ γνωσθεῖσα τὸ παπίδιον θηλάζει.

Εἰς τὸ φ. 88 προσηρμόσθησαν φύλλα ἐξ ἄλλου κώδικος μουσικοῦ ἀρχιεπίσκοπου.

Εἰς δὲ τὸ φ. 96 προσηρμόσθησαν φύλλα ἐξ ἐκ νεωτέρου κώδικος, ἐν εἰς «Διο-

γάνους ἐπίνοδος ἢ τὸ Φινάρι τοῦ Διογένους». «Σχημ. α'. Πράξις α'. Πυθαγόρας Τρόφων καὶ Διογένης».

Ἄρχ. Πυθαγ. "Ἦκουσα τὰ νέα ταῦτα πόθεν ἔχουν τὴν ἀρχὴν :

Τρόφ. "Ὅχι· μήτε ἐξετάσω μήτε ἔχω προσοχὴν.

Στάχσις βυρσίνη.

22.

Χαρτ. 0,25 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (σ. 854).

Τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλέως εἰς φιλοσοφίαν».

Ἐν τῇ φ. τῆς σ. 1 ταῦτα· Ἐν ἀρχῇ ἠρξάμεθα σὺν θεῷ ἀναγινώσκειν καὶ μαθαίνειν τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην κατὰ τὸ ἔτος 1713. Ἀπριλίου ἰδ. ἐν τῇ πατρῷῃ ἡμῶν οἰκίᾳ συνετροῦντος ἑμῆς τοῦ θεοῦ βουλεύματος. Ἐν δὲ τῇ κἀτερ φ. τῆς σελίδος 3 δ· ἄλλης χειρὸς· Καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις Κωνσταντινίου τοῦ ἐκ Δεκεμβρίου τοῦ Καρπενησίου. Δ· ἄλλης δὲ πάλιν χειρὸς· Ἠγοράσθη καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν μονὴν Προσοῦ.

Τὸ πρῶτον φύλλον ὡς καὶ τινεσ τῶν ἐν τέλει ἐξθραμμένα.

Στάχσις βυρσίνη.

23.

Χαρτ. 0,16 X 0,11. Αἰῶνος XVI—XVII.

Νομοκάνων.

Ἐν φ. L^a «Πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος νομίμου—ὅπως τὸ ζητούμενον εὐρῆς εὐκόλως». Οἱ δύο στίχοι ἐν συνεχείᾳ. Ἐπειτα Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν φ. 166^a δ· ἄλλης χειρὸς «Περὶ ὄρκου καὶ περὶ τῆς ἐνὸρκου οἰκονομίας». Ἐν φ. 168^a «Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ. † Τὸ μέγα μήνυμα τῆς μεταθέσεως τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ ἀθάντου τοῦ θειοτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης ὑπαρτίμου καὶ ἐξάρχου Θεσσαλίας εἰς τὸν τόπον ἐπισκόπου Ἐφέσου».

Ἀκολουθοῦσι ταῦτα· Ὁ παναγιώτατος ἡμῶν ἀθάντης καὶ δεσπότης ὁ οἰκουμηνικός πατριάρχης καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἱερὰ σύνοδος προσκαλεῖται τὴν μεγάλην ἀγιωσύνην σου λόγῳ μεταθέσεως ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κορινθίου εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐπειτα «† Ἀπολογία τοῦ ἀρχιερέως».

Ἄρχ. Ἐγὼ μὲν χάριτι τοῦ παναγίου θεοῦ καλῶς ἐν πᾶσιν εἶχον παρὰ τῆς δωδεσίσης μοι ἀρχῆθεν ἐκκλησίας, λέγω δὴ τῆς τῶν Κορινθίων. Ἐν τέλει· Ὡδε γέγονεν ἡ τοιαύτη μετάθεσις ἐπὶ ἔτους ζ' ἐν μηνὶ Αὐγούστου ἡμέρα Δ'. Ἐν φ. 169^a «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγισμοῦ».

Ἐν φ. 169^a ἄλλη χειρὶ· Κρείσσον πόλεμος, φησὶ Ἰσηγόριος, ἢ εἰρήνη χωρίζουσα. Ἐν δὲ τῇ τέλει τοῦ κώδικος σημειώματα τινεσ θοσανάγκωστα.

Στάχσις βυρσίνη.

24.

Χαρτ. 0,21 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.**Ξενοφώντος Κύρου παιδεία.**

Μετὰ ἀποτίμου ἱερωνείας καὶ πραραελθίων σχολίων.

Στάχσις ἐκ χάρτου.

25.

Χαρτ. 0,20 X 0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 413).

«Ἐπιτομή τῆς εἰς τὴν Ἀριστοτέλους διαλεκτικὴν πραγματείας».

Ἐν φ. 413^α Χρυσίππου καὶ ἄλλων λογικὰ ἀποφθέγματα.

Στάχσις βυρσίνη.

26.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII (σ. 912).

«Εἰς πᾶσαν τὴν λογικὴν πραγματείαν».

Ἐν τίτλῃ: Ἐνθέμοις πόταν ἐγενήθησαν ἡ εἰς μου.

Εἰς τὸ 1824 ἔτος Δεκεμ. 28 ἐγενήθη ὁ εἰς μου Νικόλαος.

Εἰς τὰ 1827 Μαρτ. 14 ἐγενήθη ἡ θγατέρα μου Μαρία.

Εἰς τὰ 1829 Ἰουνιον 30 ἐγενήθη ἡ θγατέρα μου Εὐαγγέλιον.

Εἰς τὰς 1831 Ἰανουαρίου 21 ἐγενήθη ὁ υἱός μου ὁ Ἀριστήδης καὶ ἔστω εἰς ἐνθέμοιον.

Γεωργίου Λούρου

Στάχσις βυρσίνη.

27.

Χαρτ. 0,28 X 0,22. Αἰῶνος XVII (φ. 112).**Νομοκάνων.**

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχσις βυρσίνη.

28.

Χαρτ. 0,21 X 0,16. Αἰῶνος XVIII.1 (φ. 1^α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος.**2' (φ. 1^α). «Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους

τούτους καὶ τὰ ἐξῆς.—δ' φ. 25^α. «Εἰς Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀβελφόν».—γ' (φ. 30^α). Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Εὐαγγελίου, ὅτι ἐτάλεσαν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους καὶ τὰ ἐξῆς».

2 (φ. 36^α). **Κωνσταντοῦ** εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας.

3 (φ. 92^α). **Τοῦ αὐτοῦ** Ἐπιστολαί.

4 (φ. 264^α). **Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ πολυπραγμοσύνης.

5 (φ. 284^α). **Λουκιανοῦ** Διάφορα.

α' (φ. 284^β). «Περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἦται βίος Λουκιανοῦ».—δ' (φ. 292^α). «Πλούτων ἢ κατὰ Μεγίππου».—γ' (φ. 293^α). «Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος».—δ' (φ. 294^α). «Πλούτωνος καὶ Ἑρμοῦ».—ε' (φ. 297^α). «Τερψίωνος καὶ Πλούτωνος».—ς' (φ. 298^α). «Ζηνοφάντου καὶ Καλλιθέμου».—ζ' (φ. 299^α). «Κνήμωνος καὶ Ἀπμνίππου».—η' (φ. 296^β). «Χάρωνος καὶ Ἑρμοῦ».

Γὰ ὑπ' ἀριθ. 1-2 μεθ' ἐρμηνείας.

Γὰ φ. 88-91, 244-264 καὶ 281-283 ἄγραφα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ φ. 88^α παρενεγράφη δι' ἄλλης χειρὸς τὸ ἐξῆς αἰνιγμα ἐν ἐπιχρῆμένοις πύθ και που χωλιόμοις, γεγραμμένοις καταλογάδην· *Ἐγὼ κακὸν κάκιστον ἀρχήθην πέλω, δασὺν φέρω τὸν τράχηλον ὡς καὶ τὴν κάραν, ἂν γοῦν οὐ τὸν τράχηλον ἐξέλης μόνον, κακοῦ πατρὸς τὸν χεῖριστον εὐρήσεις γόνον, εἰ δὲ φιλώσεις τὴν δασυθεῖσαν κάραν κόνοντα μόχθον τοῖς βροκοῖς με κατίδοις.*

Στάχως βυρσίτης.

29.

Χαρτ. 0,21 × 0,16. Αἰῶνος XIX.

1 (φ. 1^α). Θέματα μαθητοῦ ἀσχομένου περὶ τὸ ἐλληνιστὶ γράφειν.

2 (φ. 342^α). «Βιβλίον εἰς τὴν σφαιρικὴν καὶ γεωγραφικὴν, **Θεοφίλου τοῦ Κορυθαλλέως** πρὸς Σχαρλάτον».

Προτίσεται ἐν φ. 341^α ἐπιστολὴ «Σχαρλάτω τῷ πανευκλεῖ ἀνδρὶ καὶ εὐγενεστάτῳ Θεόφιλος ὁ Κορυθαλλεύς.

3 (φ. 349^α). Κεφάλαια ἱατρικά.

α' (φ. 349^β). «Ἐκ τοῦ Γαλινοῦ, ποῖαν ἀρχὴν νοῦ νοσήματος φήσομεν».—δ' (φ. 349^β). «Πόθεν διαγινώσκωμεν πολυχρόνιον νόσημα».—γ' (φ. 350^α). «Περὶ κρισίμων ἡμερῶν».—δ' (351^α). «Πῶς ἐνεστῶσαν κρίσιν διαγιγνώσκωμεν».—ε' (φ. 352^β). «Περὶ σφυγμῶν».

Κώδιξ κολοβάς.

Στάχως ἐκ χάρτου.

30.

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αἰῶνος XVIII.

1 (φ. 1^α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Γνωμικὰ δίστιχα».

Μεθ' ἐρμηνείας.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. Γ'.

2 (φ. 16^α). «**Συμμνηστῶν διάλογος. Εὐφῳία: περὶ παιδαγωγοῦ, Ἰωσήπου, Διονυσίου, Κωνσταντίνου Γεωργιάδου Σπηλιώτου, Κωνσταντίνου μικροῦ, Νικολάου τοῦ ἀνωνόμου καὶ Γεωργίου.**».

3 (φ. 48^α). «**Κάτωνος Ῥωμαίου** Γνώμαι παραινετικαὶ δίστιχοι ἄς μετένεγκεν ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον **Μάξιμος** μοναχός, ὁ **Πλανούδης**».

Ἐν γίλας Ἐν Ζαύρη 1782 Ἰουλίου 25.

4 (φ. 59^α). **Παραδείγματα Γεωργίου Κυρούση** εἰς διάφορα συμβαλλόμενα».

5 (φ. 75^α). «**Ἐξηγήσεις** εἰς τὸν παρακλητικὸν κανῶνα τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου **Μαρίας**».

6 (φ. 78^α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν».

7 (φ. 96^α). «**Τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Βασιλείου** ἐπικήδειος καὶ ἐπιτάφιος».

8 (96^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας τοὺς ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας».

9 (φ. 119^α). «**Κανὼν τοῦ μεγάλου Σαβδάτου**».

Μεθ' ἑρμηνείας.

10 (φ. 129^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὸν Ἄδραάμ».

11 (φ. 139^α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ κολυπραγμοσύνης».

12 (φ. 163^α). **Θεοδωρήτου Κύρρου** «Περὶ προνοίας α'. Ἀποδεικτικὸς ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων».

13 (φ. 194^α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** εἰς τὴν βραδυτήτα.

14 (φ. 204^α). **Τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.

15 (φ. 230^α). «**Νεῖλου ἐπισκόπου Νουθεσίαι.**».

16 (φ. 249^α). **Ἀγαπητοῦ διακόνου** Ἐκθεσις κεφαλαίων.

17 (φ. 281^α). «**Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης** αυτοκράτορος Ῥωμαίων Παραίνεσις πρὸς τὸν εἶδον Λέοντα τὸν σοφόν, ἧς ἀκραστικὴς ὥδε πῶς ἔχει· Βασίλειος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ῥωμαίων Λέοντι τῷ πεποθημένῳ εἰῶ καὶ συμβασιλεῖ, περὶ πεδίας».

Ἐν φ. 202^α καὶ 230^α ἀνθέμα καλῆς τέχνης.

Κῶδις ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχτως βυρσίνη.

31.

Χαρτ. 0,15 X 0,12. Αἰῶνος ΧΙ'Α.

Ἐπιστολῶν μερικῶν τοῦ ἐν πνευματικοῖς πατράσιν οἰκτροτάτου καὶ ἐν μοναχοῖς ἀμονάχου **Κυρίλλου** [**Ἰεράστανος** φύλλη] τοῦ ἐκ τῆς θεολογικῆς Ἱερᾶς μονῆς τοῦ Προυσοῦ τῆς καμένης κατὰ τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος, χωρτ. 15 Δεκ. 718.

Μεταξὺ ἄλλων ἐπιστολῆ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος **Κοσμᾶ** τοῦ νέου ἰσαποστόλου.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου περὶ ἁγίου Κυρίλλου περναγράφησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ταῖς ἡμέρας. Ἰουλίῳ κη. ἐν ἡμέρᾳ σαββάτῳ περὶ τρίτην ὥραν σχεδὸν ἤλθεν εἰς τὴν κοινωπόλιν Καρπενησίον ὁ ὑψηλότατος καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰωαννίνων Βεζιρ Ἀλί πασιᾶς, ὁ Τελεϊνίος, ὅπου διατρίψας ἡμέρας ἕξ, ἐξ ὧν τὴν μίαν ἡμέραν ἐπέρασε εἰς τὸ χωρίον τὸ λεγόμενον Νόστιμον εἰς τὸν οἶκον τῶν δύο θεῶν αὐτοῦ υἱῶν: Τότε διὰ προσταγῆς τοῦ ἰδίου ἐκτίσθη τὸ ἐν Καρπενησίῳ προαιώριον, Σαράγιον, κάτωθεν τῆς πολιτείας πρὸς δύσιν, κακεῖθεν μετέβη εἰς Νέας Πάτρας, εἰς Ζητούνιον καὶ εἰς Λάρισσαν, καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις καθέδραν του. Ἡ δὲ εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἀφιξίς του ἐγένετο ἐπὶ τὸ λουσοθῆναι ἐν τοῖς θερμοῖς ὕδασι, τοῖς οὐ μακρὰν τοῦ χωρίου Σμοκόβου ἀναβλύζουσιν.

Ἰερα συμπλήρωσιν τοῦ χρονικοῦ τούτου σημειώματος ἐν σ. 718 τοῦ κώδικος 42 κατωτέρω ἐν σ. 315. Ἐν δὲ φ. 74β τὰ ἐξῆς γεωγραφικὰ συμπληρώματα

Ὁ Φιδάρης ποταμὸς κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τοῦ Καλλιδρόμου ὄρους ἧτοι τῆς Ὀξείας, καὶ κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ Κόρακος.

Ὅρος δὲ τῆς Αἰτωλίας εἶναι ὁ Μάρολας ἢ Μαλατὶ, καὶ ὁ Ἀράκυνθος τὸ Χαλίκιον μέχρι τοῦ Καταλάνου.

Τὸ ὄρος τοῦ Ζυγοῦ ἐλέγεται Μύηρον.

Ἡ κοινὴς Βαράσοβα ἐλέγεται Χαλκίς.

Ἀνωθεν τῆς Ναυπάκτου εἶναι ὄρος, ὅπερ ἐλέγεται Ταφίαση.

Τὸ δὲ ὄρος ἧτοι τὸ Βελοῦχι, εἶναι τρίπους ἧτοι ἐξ ἀνατολῶν μέχρι τῆς Ὀρωλῆς, ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι τοῦ Καλλιδρόμου, καὶ πρὸς δυσμᾶς μέχρι τοῦ Χελιδῶνος καὶ εἶναι μία κορυφὴ τῆς Οἴτης.

Τὸ δὲ λεγόμενον τοῦ Ἀντιγιά ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν Ἰσως ἐκ του ἀντρον, ὅπερ δηλοῖ σπήλαιον. πολλὰ γὰρ ἐν αὐτῷ σπήλαια καὶ μάλιστα εἰς τοὺς πλαγίους αὐτοῦ πρόποδας.

Ἡ ἰδίως Αἰτωλία χωρίζεται τῆς μὲν Ἀκαρνανίας διὰ τοῦ Ἀχειῶνος ποταμοῦ ἧτοι Ἀσπρον, τῶν δὲ Λοκρῶν διὰ τοῦ Εὐνήνου ποταμοῦ ἧτοι Φιδάρη.

Ἡ μὲν μεγάλη λίμνη τοῦ Ἀποκόρου καὶ Ζυγοῦ λέγεται Κυρία, ἡ δὲ κατωτέρα μικρὰ λέγεται Μελίτη.

✠ ἐκ τῶν πολλῶν βελαντιδιῶν.

Πόλις Καλυδῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἦτον, ἐν ᾧ τόποι ταῦθ' σώζονται ἐρεῖκια πλησίον εἰς τὸ χωρίον Κούβελον, ὅπου καὶ ὁ Καλυδῶνιος θρυμὸς (κατὰ τὸν Μελέτιον) καὶ ὁ Καλυδῶνιος οἶνος, τὸν ὁποῖον οἶνον μαρτυρεῖ ἄχρι τοῦδε ὁ πλησιάζων Ῥοῦπα-

πακῆς. Ἡ Καλυδὼν εἶχε καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἰσίου καὶ ἰσως ἦν τὸ ἐκεῖ φαινόμενον, καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἢ ἰσως μετὰ τὴν ἐπισημοὺς οἰκονομίαν μετεβλήθη ἀπὸ Βουμὸν εἰς καὸν, πλὴν ἢ οὕτως ἢ ἄλλως παραινυοῖ τὴν ἀρχαιότητα ἢ μοῆν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἐν Καλυδὼνι εἰσέβητο καὶ ἡ Λαγεία Ἀρτεμις, ἅπου ἐπηρεῖτο καὶ ὁ ἀγριόχοιρος, τὸν ὅποιον ἐκτενεῖ ὁ Μελέαγρος, ἀλλὰ καὶ τὴν πολλοὶ καὶ κάλλιστοι ἀγριόχοιροι τῆς αἰτῆς Καλυδῶνς (Βίλοχοῦ).

Πόθεν Λητζῆς.

Περὶ τοῦ Λητζῆς ὀνόματος εἰκάλομεν ὅτι ἔλαβεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ Λημνισκῆς ἢ Ληοκῆς, θεοὶ εὐμαχομεν μεταξὺ τῆς Αἰτωλίας καὶ τῆς Ὀζωλίας Λοκρῆδος πόλιν τινα λεγόμενῃν Λημνισκὸν (κατὰ τὸν Μελέτιον) ἢ Ληοκὸν (κατ' ἄλλους) καὶ εἰμφορεῖ τινας νῦν στοχασθῆναι πῶς ἦσαν εἰς τὸ μέρος ἅπου εἶναι τὴν τὴν Κορυσκῆτες, καὶ κατὰ παραφθορὰν τῆς λέξεως ἀντὶ Λημνισκῆς ἢ Ληοκῆς γράφεται Λητζῆς, καθὼς ἐπεκράτησεν ἔκ τινος ἀμαθίας νῦν γράφεται καὶ ἀντὶ Σαλιώνων Σόλωνος, ὡς καὶ ἀντὶ Δανιλίας Δραυιλίας καὶ ἀντὶ Ὀκουνησίων Μεδονίσης καὶ τὰ ἐξῆς, ὅρα καὶ φύλλα 335 τοῦ Μελετιου, μὴ θανατοῦσθαι ὁμοίως καὶ διὰ τινα παράγραφον τοῦ αὐτοῦ Μελετιου, δίδου καὶ τὸ Καρπενῆσι πληροῦσθαι ὄν τῶν Αἰνιάντων ἦτοι τῆς Νέας Πάτρας εἴδοσαν αὐτὸ κοντὰ εἰς τὴν Χειμαρόταν ὡς καὶ ἄλλα ἄλλοις.

Στάχως βυρσίνη.

32.

Χαρτ. 0,18X0,15. Αἰῶνος XVIII.

«Ἀνθολογία ἢ πλουσιωτάτη περιέχουσα τὰ ἀκόλουθα ἅπαντα ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ ὄρθρῳ τε καὶ λειτουργίᾳ συντεθειμένη παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων».

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 8^α. Ἐν φ. 1^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης τῶν τε ἀπόντων καὶ τῶν κατιόντων...». Ἐν φ. 6^α «Νουθεσία πατρικὴ καὶ διδασκαλικὴ πρὸς τοὺς μέλλοντας μαθεῖν μουσικῆν».

Ὄνόματα μελετῶν ἀνυγράφονται τὰ ἐξῆς: Πέτρου λαυπαδάριου (τοῦ Πελοποννησίου) (φ. 13^α, 100^α, 111^α, 145^β, 158^α, 158^β, 211^α, 222^α, 227^α, 241^β, 256^β, 264^α, 270^β, 272^α, 326^β, 335^β, 358^α), Πέτρου (Βυζαντίου) τοῦ Φυγῆ (φ. 24^β, 247^β), Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ (φ. 28^α), κυρίου Γούτα (φ. 63^α), κυρίου Δανιὴλ, Δανιὴλ πρωτοψάλτου (φ. 55^α, 83^α, 236^α, 259^β, 261^α, 261^β, 263^α, 344^β), κυρίου Ἀναστασίου (φ. 59^α, 63^α), Πέτρου Μπρεκέτη (φ. 60^α, 68^α, 124^β, 166^α, 339^β, 341^α, 343^β), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 75^α, 185^α, 438^α), Ἰωάννου Κουκουζέλη (φ. 320^β), Κωνσταντίνου Ῥαφανιώτου (φ. 92^α), Μανουὴλ, Μανουὴλ τοῦ Γαζῆ (φ. 143^β, 197^α, 328^β), Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως (φ. 148^β), κυρίου Μελετιου, Μελετιου Σιναΐτου (φ. 332^α, 338^β), Μπαλαδίου ἱερέως (φ. 197^β, 287^α, 324, 341^β, 346^α, 349^α), Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 202^β), Ἰωάννου Κλαδῶ (φ. 205^α), Κυρίου Ἀντωνίου, Ἀντωνίου ἱερέως (φ. 207^α, 253^β), Χρυσόφου του νέου (φ. 284^β, 317^α), Στεφάνου Ξηροποταμινοῦ (φ. 230^α), Παναγιώτου τοῦ Χαλάτσαλου (φ. 337^α).

Ἐν τοῖς τελευταίοις παραφύλλοις «Ἀπάκρισις τοῦ ἔλλογ:μωτάτου ὀιδουκά-
λου κυρίου Σεργίου πρὸς τὸν κοινοβιάρχην τοῦ κατὰ τὸ Ἅγιον ὄρος βυ-
σσοῦ ἱεροῦ κοινοβίου τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος Κύριον Σάββαν περί τῶν κρα-
τημάτων ναυαγισμῶν καὶ τερεβαντισμῶν τῶν μουσικῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας».

Ἐν φ. 450^α Ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου ἱερομονάχου Κωνσταντοῦ Καστανοφύλλου
τοῦ ἐκ Προσοῦ τῆς Ἑλλάδος αἰοία.

Στάχσις βυρσίνη.

33.

Χαρτ. 0,14 × 0,09. Αἰῶνος XV^{III} (φ. 89).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

α' (φ. 1^α). Τὰ ἐκθινὰ ἀπὸ τοῦ Β' καὶ ἐξῆς.—β' φ. 40^β. «Κακραγάρια» ἀπὸ
τοῦ πρώτου ἤχου μέχρι τοῦ τετάρτου.

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχσις βυρσίνη.

34.

Χαρτ. 0,15 × 0,09. Αἰῶνος XV^{III} (σ. 44—269).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

α' (σ. 44). «Καταβασία».—β' (σ. 74). «Προσπνοάρια ἤχ. α'».—γ' (σ. 101). «Δο-
ξολογία ἤχ. δ'».—δ' (σ. 109). «Τρισάγιον φαλλόμενον εἰς τὸν τιμιον στυρόν» ἤχ.
πλ. ε'».—ε' (σ. 122). «Ἐτερη δοξολογία φαλλομένη εἰς ἤχον πλ. α'».—ς' (σ. 130).
«Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἀγίῳ τῶν τριῶν λειτουργιῶν μετὰ χειρουβικῶν καὶ κοινοικῶν καὶ
ἐτέρων» ἤχ. πλ. α'». Ἐν σ. 153: «Τὸ παρὸν (χειρουβικόν) ἐστὶ ποιῆμα τοῦ κυρίου
Χρυσοστόμου τοῦ πρωτοελάτου» ἤχ. α'».—ζ' (σ. 197). «Τῆ Ἰταρμάχῳ . . . »
—η' (σ. 201). «Ἦμος τριαδικός».—θ' (σ. 215). «Τὸ προεταχθέν . . . ».—ι' (σ. 205).
«Ἀλληλούια».—κ' (σ. 208). «Ἰσοῦ ὁ νομείος».—λ' (σ. 222). «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μα-
θηταὶ . . . ».—γ' (σ. 229). «Θεοτοκία».

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχσις βυρσίνη.

35.

Χαρτ. 0,15 × 0,10. Αἰῶνος XV^{III} (φ. 297).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὄνόματα μελωδῶν ἀναγράφονται: τὰ ἐξῆς: Πέτρου Λαυπαδαρίου (φ.
1^α, 14^β, 264^β), Ἰωάννου Γλυκέως (φ. 49^β), Πέτρου Μπερκετίη (φ. 70^α,
102^α, 303^β, 205^β, 214^α, 216^β, 218^β, 221^α, 228^β, 230^α, 237^β, 238^β, 290^α).

Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν (φ. 85β, 244β), Μπαλασίου ἱερέως καὶ ὀκενο-
 φύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (φ. 78β, 106α, 111α, 163α, 165β, 168α,
 172α, 174α, 177α, 180α, 181β, 182α, 184α, 185β, 186β), Πέτρου ὁμοεπίσκου
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (φ. 157α), Δανιὴλ τοῦ πρωτοψάλτου (φ. 96α,
 133α, 149α, 164β, 167β, 169α, 183α, 184β, 187β, 188α, 191α, 234β, 241α, 269α),
 Δανιὴλ λαμπασίου (φ. 232α), Μανουὴλ Χρυσάφου (φ. 105α, 112α,
 170α, 200α, 208β), Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 109α), Χρυσάφου τοῦ νέου (φ.
 139α), κτθ οἰκονόμου, Ἀντωνίου τοῦ οἰκονόμου (φ. 133α, 160α), Πα-
 ναγιώτου πρωτοψάλτου (φ. 211β), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 200α,
 247α, 256β, 258β), κτθ Μελετίου (φ. 223α).

Κῶδιξ ἀριστα διατηρημένος.

Στίχως ἐκ ξύλλου περιβεβλημένος ἐ' ἑλοσηρικοῦ (βελούδου).

36.

Χαρτ. 0,17 X 0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 145).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἀριστα γεγραμμένος.

Ὄνόματα μελωδῶν ἀνεγράφονται τὰ ἑξῆς: Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ
 (φ. 1α), Ἰωάννου τοῦ Γλυκίως (φ. 13α), Πέτρου Μπερεκέτη (φ. 24α, 51β,
 107β, 108β, 110β, 112β, 113α, 115β, 117α, 120α, 122α, 123β, 124α, 126α, 131β,
 134α, 135β, 136α, 137β, 139α, 140α). «Στίχος κτθ Κωνσταντίνου τοῦ Μα-
 γουλά ὕστερον δὲ ἐκαλλωπίσθη παρὰ τοῦ Γαζῆ» (φ. 30β) τοῦ Γαζῆ (φ. 100α)
 Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν (φ. 61α), Μπαλασίου (φ. 71α, 77β, 78α, 79α, 81β,
 92α, 93α, 94β, 97α, 150β, 107β, 109β, 111α, 114β, 121β, 125α, 126β, 127β, 134β),
 Ξένου τοῦ Κορώνη (φ. 75β, 96β), Πέτρου (λαμπασίου) (φ. 80α, 83α,
 84β, 98α, 101α, 103β, 106α), Δαμιανοῦ ἱερομονάχου (φ. 86α, 90α), τοῦ
 Βυζᾶ (φ. 91α), Δημητρίου Μυτιληναίου (φ. 114α), Ἀντωνίου ἱερέως
 (φ. 116β, 117β), κτθ Μανουὴλ (Χρυσάφου) (φ. 116β), Χρυσάφου τοῦ
 νέου (φ. 122β, 127α), κτθ Ἰωάσαφ (φ. 128α), Ἰωάννου Κλαδᾶ (φ. 128β),
 τοῦ Χαλάτζογλου (φ. 132β).

Ἐν τῇ κάτω φσ τοῦ φ. 1α ἐ' ἄλλης χειρὸς τὰδε: Εἶναι τοῦ Λιτζᾶς Διονυσίου
 καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Δουιδίου Λαρισαίου ἔπειτα ἀφιερῶθη εἰς τὴν μονὴν εἰς
 Προσὸν καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

Στίχως ἐκ ξυρίνη.

37.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVIII (σ. 260).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὄνόματα μελωδῶν ἀνεγράφονται τὰδε: Ἀναστασίου Ῥαφανιώτη «τοῦ
 ἐν τῇ λαριστικῇ ἐκκλησίᾳ» (σ. 55, 112, 113), Πέτρου λαμπασίου (σ. 68,
 101, 164, 166, 167, 173, 183, 210, 237), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (σ. 79,

247), Δονιῆλ λαμπαδαρίου (σ. 103, 194), Δονιῆλ πρωτοψάλτου (σ. 152), Ἀντωνίου ἱερέως (σ. 115, 221), Σεφάνου Ξηροποταμινοῦ (σ. 125), Ἐγκώμιον εἰς τὴν Θεοτόκον συντετηγμένον ἐκ τοῦ μεγίστου πατρὸς Σεφάνου Ξηροποταμινοῦ . . . (σ. 209), τοῦ Βυζίνου (σ. 187), Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου (σ. 139), Μπαλασίου (σ. 191), Μανουῆλ Χρυσάφου (σ. 215), Ἐκκλησιαστικῶν τοῦ Γαζῆ (σ. 218), τοῦ Κορώνου (σ. 225), Ἰωάννου τοῦ Κλαδά (σ. 229).

Ἐν ταῖς τελευταῖαις περιφύλλοις δι' ἄλλης χειρὸς Ἐκκλήσιας τοῦ ἰλλογιωτάτου Ἰωάννου καρίου Σεργίου πρὸς τὸν κοινοβιάρχην τοῦ κατὰ τὸ Ἅγιον ἔρος ῥωσικοῦ ἱεροῦ κοινοβίου τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καρίου Σάββα περὶ τῶν ὁρατημάτων νεγκισμῶν καὶ τερατισμῶν τῶν μουσικῶν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

Στάχως βερσίνη.

38.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII (φ. 247).

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὄνόματ' αὐτῶν ἀνγράφονται τὰ ἑξῆς: Πέτρου (Μπρεκέτη) (φ. 40β, 41β, 106^α, 161^α, 166^α, 166β, 167^α, 168β, 171β, 174β, 181^α, 185^α, 221^α, 221β, 230^α, 231^α, 233β, 235β, 242β, 243^α, 247^α), Μπαλασίου ἱερέως καὶ νομοψάλτου (φ. 110^α, 169β, 172β, 173^α, 176β, 177^α, 180^α, 183^α, 186^α, 229^α, 233^α, 234^α, 237β, 240^α, 242^α), Χρυσάφου (φ. 125^α, 136β, 156^α, 170^α, 224^α, 226β, 170^α, 171^α, 175β, 179β, 182^α, 184β, 214^α, 217β), Χρυσάφου τοῦ νέου (φ. 235^α), κυρίου Δημητρίου (φ. 194^α), Ἐκκλῆσιας τοῦ μεγάλου διδασκάλου (φ. 146^α), Δαμιανοῦ ἱερομονάχου (φ. 147^α), Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου (φ. 163^α), Ἰθικοῦ (γρ. Ἡθικοῦ) (φ. 164β, 166^α), Ἀντωνίου ἱερέως (φ. 151β, 158β), Ἰωάννου τοῦ Βυζίνου (φ. 157^α), τοῦ μακαρίου οἰκονόμου (φ. 168^α), Ξένου Κορώνου (φ. 122β, 165^α), Κουκουζέλη, Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη (φ. 119^α, 166β), Ἰωάννου Κλαδά (φ. 167β, 187^α), Παναγιώτου Χαλάτσογλου (φ. 226β, 234β), Πέτρου Γλυκῆς (φ. 227β, 227β, 239^α), Μελετίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου (φ. 229β), (Γερμανοῦ) Νέων Πατρῶν (φ. 238^α).

Ἐν περιφύλλῳ τῆς ἀρχῆς φέρονται προεραρυμέναι τάδε, καταλογάδην μὲν δι' ἄλλης χειρὸς γεγραμμένα, ἀλλὰ συνστάμενα ἐκ στίχων ὁμοιοτατέων, χωριζομένων ἐνταῦθα διὰ γραμμῶν καθέτων: Γεδιὼν ὁ Αἰτωλός, | ἀγνώριστος μουσικός | τὴν γὰρ ἐπιδεικτικὴν . . . . | ἔδειξε φυσικά | ἀλλ' ἐμπόδια πολλά | ἀνοήτων τὰ κακά, | περιέλαβον κ' αὐτὸν | τὸν πτωχὸν καὶ ὀρφανόν | οἱ τυφλοὶ εἰς τοὺς λαοὺς, | πάντα θέλουσι τυφλοὺς, | ἀνθρωπότητ' ἀγνοοῦν, | κτηνωδῶς ἀνασθητοῦν, | τὸ πικρὸν μὲν καὶ γλυκόν, | τὸ γλυκόν δὲ καὶ πικρὸν | κροῖουσι οἱ ἀμαθεῖς, βόρβαροι καὶ χαμερπεῖς.

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Στάχως βερσίνη.

39.

Χαρτ. 0, 18 X 0, 12. Αἰῶνος XVIII (φ. 194).

Κωδὶξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ἐν φ. 1^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιόντων καὶ τῶν κατιόντων σημάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας συνταθεῖσα παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων παλαιῶν τε καὶ νέων».

Ὄνόματα μελωδῶν ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς: Πέτρον Μπερεκέτη (φ. 87^α, 106^α), «κατὰ Γαζῆ» (φ. 94^α), Μπαλαδίου (φ. 95^β, 97^α, 125^α, 128^α, 131^α, 134^α, 136^α, 139^α, 141^β, 144^β, 146^β, 150^α, 151^β, 153^α, 154^β, 155^β, 157^α, 158^β, 159^β, 182^α), Ἰωάννου Γλυκέως (φ. 110^α), τοῦ Κερῶνη (φ. 120^β), Ἰωάννου πρωτοψάλτου (φ. 123^α), Χρυσάφου, «Χρυσάφου πρωτοψάλτου» (φ. 123^β, 126^β, 129^β, 132^β, 137^β, 140^β, 143^α, 145^β, 149^α, 152^α, 155^α, 156^α, 157^α, 157^β, 159^α, 160^β, 161^α), Μανουὴλ Χρυσάφου (φ. 161^α), Ἀντωνίου ἐκρέως καὶ πρώην οἰκονόμου (φ. 163^β, 168^α), «κατὰ Ἰωάσαφ» (φ. 180^β).

Στάχθεις βυραίνη ἀφθαρμένη.

40.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX (φ. 148).

Κωδὶξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ἐν φ. 1^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημάτων τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν τε ἀνιουσῶν καὶ κατιουσῶν σημάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας συνταθείσης παρὰ διαφόρων παλαιῶν τε καὶ νέων. Ἐν φ. 6^α «Κεκραγάρια κατ' ἦχον καὶ αἶνοι». Ἐν φ. 108^β «Ἐσθινά ἐνδεκα». Ἐν φ. 123^α «Ἡ παροῦσα δοξολογία συνατέθη παρὰ τοῦ κύρ Πέτρον λαμπαδαρίου». Ἐν φ. 126^α «Χερουδικά κατ' ἦχον τῆς ὅλης ἑβδομάδος κύρ Πέτρον λαμπαδαρίου Πελοποννησίου». Ἐν φ. 140^α «Τοῦ αὐτοῦ Κοινωνικά ὅλης τῆς ἑβδομάδος». Ἐν φ. 144^α «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου κύρ Πέτρον λαμπαδαρίου ἐξηγήθη ἡχ. β'».

Ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ὄψει τῆς πρώτης πινακίδος ἀναγινώσκονται δι' ἄλλης χειρὸς τὰδε:

Ἡμέρα Ε, θέλει εἶσθαι καὶ τιμημένοι καὶ γραμματισμένοι καὶ πολλοὶ θέλουσι γείνη ἀρχιερεῖς.

Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη τοῦ Ἰανουαρίου τύχη ἢ ἤξευρε ὅτι ἡ ἀφροδίτη ὀρίζει ἦγρον ὁ ἀυγερινός, ἤξευρε ὅτι θέλει γείνη χειμῶνας μέγας καὶ τὸ καλοκαίρι στεγνόν καὶ πονόματος πολὺς καὶ θάνατος εἰς τὰ βρέφη φόβος καὶ φθόνος ὅτι δούλεια καὶ γενῆ ἡμέρα ἢ καλὴ δὲν εἶναι καὶ τὸ παιδί ὀλοῦ γεννηθῆ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἡμέρα ἢ κακὸς ἀνθρώπος θέλει κατασταθῆ. Καὶ ἀνίσως καὶ τύχη τοῦ Ἰανουαρίου μῆνος ἡμέρα ζ ἤξευρε ὅτι ὁ κρόνος ὀρίζει τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἦγρον ἢ κρεββατίνα καὶ θέλει γείνη λάδι πολὺ καὶ μέλι ὀλίγον, εἰς τὰ μέρη τῆς Λαμασκου θέλει σηκωθῆ ἀνε-

μος κακός· τὰ ξερὰν τὰς σποράς, εἰς τὸ σιτάρι ἀκρίβεια, κρυάδες πολλῆς, χιόνια πολλὰ, θέλει ἀποθάνει μέγας ἄνθρωπος, καὶ φακὴ πολλή, θάνατος γερόντων πολὺς καὶ κρασί ὀλίγον, οὐκα ὀλίγα, πόλεμος πολὺς εἰς τὰ μέρη τῶν ῥωμαίων.

Ἐν τῇ κάτω φῶ τῶ φ. 147^β τάδε· Ἐν ταύτῃ τῇ δέλτῳ παρεδόθη τὰ μουσικά ὁ ἐν ἱερομονάχοις Γεωργίου ἀπὸ τῆς ἱερᾶς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπὸ τοῦ γεροντος ἡμῶν κυρίου Κυρίλλου τοῦ Κασσιανοφύλλη, ἥτις δέλτος ἔφν τοῦ τιμωτηγενοῦς κῆρ Ἰωαννάκη Οἰκονομοῦ τοῦ ἐκ χωρίου Προυσοῦ. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ τάδε· Ἐποίη ἡ φιλτική εἶπε τοῦ Γιαντάκη Οἰκονομοῦ ὁποῖος τὴν ἀποξενώσει τὴν κατάραν τῆς Παπαρίας δὲ καὶ αὐτῶν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀμήν.

Ἀτάχως Βυραίνη.

41.

Χαρτ. 0, 25 X 0, 16. Αἰῶνος XVIII (φ. 229).

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ἐν φ. 1^α «Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἤχ. α'». Ἐν φ. 2^α «Μέρος τοῦ δοξαστικοῦ τῶν ἁγίων πατέρων». Ἐν φ. 3^α «Μέρος τῶν αἰῶνων τῆς Ἀναλήψεως». Ἐν φ. 8^α Διάφορα τροπάρια ἐκ τῶν αἰῶνων τῶν ἁγίων πατέρων. Ἐν φ. 9^α Τροπάρια τῶν θεοφανείων. Ἐν φ. 20^β Διάφορα τροπάρια τῆς ἱ Ἰανουαρίου. Ἐν φ. 27^α Ἐκ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἐν φ. 28^α Ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου. Ἐν φ. 35^α Ἐκ τῆς περικομῆς τῶν Χριστουγέννων αἱ ὄρα. Ἐν φ. 43^α Ἐκ τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων. Ἐν φ. 45^α Ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου. Ἐν φ. 48^α—117^β Ἐκ διαφόρων ἄλλων ἑορτῶν. Ἐν φ. 118^α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ εἰς τὰ τοῦ Τριφιδίου ἅπαντα στιχηρὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου». Ἐν φ. 183^α μέχρι τέλους ἐκ διαφόρων ἑορτῶν ἀπὸ τῆς 6 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 24 Ἰουνίου.

Κώδιξ ἀφθαρμένος, ἀκέραιος καὶ καλοδός.

Ἀτάχως.

42.

Χαρτ. 0, 32 X 0, 20. Αἰῶνος XIX.

Κτηματολόγιον τῆς μονῆς Προυσοῦ.

Ἐν σ. 1 «Κτήσις τῆς θεομητορικῆς καὶ πατριαρχικῆς καὶ σταυροπηγιακῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Πυρσοῦ τῆς καιμένης κατὰ τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ καταγράφονται δεκατετρακτὰ κτητορικὰ ὑποστατικά τοῦ μοναστηρίου (τά τε ἐν τῷ κληρικῷ κώδικι) καὶ δεκαέντοισι κατ' ἡμᾶς χρόνοις γεγονόσιν ἴδια κτήματα τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου εἴτε παρὰ τῶν πατέρων εἴτε ἀφιερωμένα παρὰ τῶν εὐλαβεστάτων Χριστιανῶν ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας' ἀνακρινίσθη ἐν ἑταῖ σωτηρίῳ αἰεὶ ἐν μηνὶ Ἀκεμβρίου». Ἐπαταὶ κατάλογος τῶν κτημάτων καὶ τῶν μετοχιῶν τῆς μονῆς. Ἐν σ. 819 «Ἀρχὴ τῶνων πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν γραμμάτων καὶ ἑτέρων ἀπιστολῶν πρὸς τούτοις. Πρὸς τούτοις καὶ ἡ οὐ πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ Σιγ-

γλιώδους Γράμματος τοῦ ἀνεκκλινομένου ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ πατριάρχου Κορίου Γρηγορίου, ἐστὶ δὲ καὶ τινων γράσιμων ἐπιστολῶν, Ἐπονται ἀντίγραφα τῶν πατριαρχικῶν συλλίλων **Κυρίλλου, Κυρίλλου καὶ Γρηγορίου (τοῦ Ε')**. — Ἐν σ. 831 «Ἰσον αἰά, ἐπιστολῆς Βιοχείρου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κόσμου τοῦ νέου ἰσχυροτάτου». Ἴδε καὶ ἀνωτέρω κώδ. 31. Ἀκολουθεῖ δὲ τὸ σημεῖωμα τόδε· Ἡ πατρις τοῦ ἁγίου τούτου ἦτορ τὸ λεγόμενον Μέγα δένδρον τοῦ Ἀποκούρου καὶ ὄσα τὸν βίον αὐτοῦ καὶ τὸ μαρτύριον εἰς τὸ Νέον μαρτυρολόγιον· ἡ δὲ ἐπιστολὴ αὕτη ἐπέμφθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἀπὸ Παραμυθίας τῆς Ἀλβανίας πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Χρυσάνθου, ὅστις ἐσχολάζετο εἰς μίαν νῆσον τοῦ λεβάντε τῆν λεγομένην Νάξον· ἀντίγραφο δὲ αὐτῆν ὁ πνευματικὸς Κυρίλλος ὄτε ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους ἀπῆλθεν ἐκείνα τὰ μέρη διὰ τὰ μάρμαρα τοῦ ἰδίου κοινοβίου τοῦ λεγόμενου Ρουπακίου. — Ἐν σ. 841 «Ἰσον τοῦ περὶ ἐξώσεως τῶν γυναικῶν ἐκ τῆς μονῆς Κκνονικοῦ γράμματος». Φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἐπισκόπου Λιτζῆς καὶ Ἀρράφων, τῶν μοναχῶν καὶ τῶν προεστώτων τῆς κωμοπόλεως Προυσοῦ. — Ἐν σ. 843 «Ἀθήλωσις περὶ τοῦ λεβάνου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος ἁγίου Γερασίμου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τοῦς φωιδ' Ἰουλίου Γ' μαρτυρήσαντος». Ἐπεται τὸ ἐξῆς σημεῖωμα· Ἀλοχυνθήτωσαν φάλαγγες ἀορτῶν καὶ εἰς βυθὸν ἀπωλείας χωριτίσωσαν, ἡ δὲ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κομταζέτω καὶ γαλλέτω νικήτρια· ὁσημέραι γὰρ ἔπερ Χριστοῦ σφαγιάζονται θύματα, Εἰςῆλθεν εἰς τὸν μαρτυρικὸν χορὸν καὶ Γεδεὼν τις μοναχὸς Ἁγιορείτης νιωσι ἀνδρείοτατα ὑπὲρ Χριστοῦ ἐθλήσας· καὶ τὴν εἰσέβειαν λαμπρῶ ὁμολογία κηρύξας, τὴν δὲ ἀσέβειαν ἐν ταστάρω βυθίσας· καὶ ἐκφανείσας ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος Βελῆ παρὰ Τεπελενλή κατὰ τὸν Τύροναβον τῆς Θεσσαλίας, ὅπου πρὸ ὀλίγου καὶ ἄλλος τις νέος διὰ πυρὸς ἐμαρτύρησε. Πατρις δὲ τοῦ Γεδεὼν τούτου ἦν αἱ Θεσσαλικαὶ Φερραὶ ἦτοι Βελλετινός, ἡ δὲ κατέαξις τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἡ μελῆδὸν ἐντομὴ γέγονεν ἐν ἔτει φωιδ' Δεκεμβρίου κθ'. Κατὰ τοῦς φωιδ' Σεπτεμβρίου κγ', ἐμαρτύρησε καὶ ἐν Βραχωρίω ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐκ προγόνων μὲν Ὀθωμανῶν καταγόμενος διὰ δὲ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος Ἰωάννης μετονομασθεῖς. — Ἐν σ. 847 «Κατὰ τὸ φωιδ' σωτήριον ἐσυστήριμεν βεβλιοθήκην». Τούτης τὰ βιβλία κατγράφονται ἐν τῷ κώδικι μετὰ δηλώσεως τοῦ ἱερομονάχου Κυρίλλου Καστανοφύλλη, ὅτι ἀφισρῶσι εἰς τὴν μονὴν ἄπασαν τὴν βεβλιοθήκην αὐτοῦ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ, τῶν γεννητόρων Δημητρίου καὶ Στάμιως καὶ τῶν ἀδελφῶν Γεωργίου, Ἰωάννου, Ἀγόρωσ καὶ Κάβωσ. — Ἐν σ. 863 «Ἀγλωτικὰ Γράμματα περὶ τῆς ἐν τῷ κοιμητηρίῳ Ἑλληνικῆς Σχολῆς τοῦ Προυσοῦ». Εἶνε δὲ ταῦτα Πρακτικὸν τῶν προεστώτων τῆς κωμοπόλεως Προυσοῦ καὶ τῶν μοναχῶν συμβαλλομένων διὰ τὴν ἔθρυσιν Σχολῆς, Αἰτησις πρὸς τὸν πατριάρχην Γρηγόριον (Ε') πρὸς ἐπικύρωσιν καὶ Ἀπάντησις τοῦ πατριάρχου. Φέρουσι δὲ ταῦτα πάντα χρονολογίαν φωκ'. — Ἐν σ. 907 ἱστορικὸν σημεῖωμα **Α. Ἰατρείδου τοῦ ἐκ Καρπενησίου**. Ἴδε αὐτὸ ἐκδεδομένον ἐν τῷ Νέφ Ἑλληνομνημονί. Τόμ. Ζ' σ. 261 κ. ἐ. ἀρ. 536. Πρβλ. **Σ. Βάδην** ἐν τῷ Νέφ Ἑλληνομνημονί Τόμ. Η' σ. 361. — Ἐν σ. 913 τὸ ἐξῆς σημεῖωμα, πικρῶς τοῦ **Κυρίλλου Καστανοφύλλη**. Κατὰ τὴν κωμόπολιν τοῦ Καρπενησίου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἑλλογιμωτάτου Κυρίου Ἀναγνώστη Ἰατρείδου εἶρον ἐν χειρόγραφον νομικὸν βιβλίον. Γεγραμμένον παρὰ τινος Μανουὴλ νοταρίου ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως Κόσμου 730α'. ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ ὄψον γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φωξγ'. Μαρτίου ε'. Κτήμα δὲ ἦτο τῷ

τότε καιρῷ τὸ αὐτὸ βιβλίον Γεωργίου τινὸς Σέρβου ἀνδρὸς τιμίου καὶ σημαντικοῦ πάνυ φιλοχρίστου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου ἦν καὶ ταῦτα γεγραμμένα ἤτοι περὶ τοῦ πόσοι βασιλεῖς ἦταν ἀπ' ἀρχῆς τῶν Τούρκων ἕως τῷ τότε καιρῷ οἱ καὶ Ὀσμανίδες λεγόμενοι

ας Ὀσμάνος
βος Ὀρχάνης
γος Ἀμουράτης
δος Μαγιαζίτης ὁ πρῶτος
εως Μωχαμίτης ὁ πρῶτος
στος Ἀμουράτης ὁ δεύτερος

ς. Μωχαμίτης ὁ β' ὁ λαβὼν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 1453 Μαΐου 29 ἡμέρα γ καὶ ὁ ἀμηνᾶς ἐπικαλούμενος.

γος Μαγιαζίτης ὁ β'.

θ Σελήμης

Ιως Σουλεϊμάνης.

Ὁ Σέρβος οὗτος Γεώργιος ἔδωκε τὴν δαπάνην τῆς β'ας Ζωγραφίας τοῦ παρεκκλησίου τῆς κυρίας Προυσιωτίσσης ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδάμ ζκςω Ἰνδικτιώνος ς ὡς ἐκεῖ ἄνω τῆς πόλης φαίνεται. Ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τὴν Ζωγραφίαν τῆς ἐν Καρπενσιῶ ἐκκλησίας τῆς κυρίας Θεοτόκου ἐξώδευσεν. Ὁ αὐτὸς Γεώργιος Σέρβος ἐστάθη πατήρ τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς κειμένης κατὰ τὰ ὄρια τοῦ χωρίου Συβίστας τοῦ Ζυγοῦ ὡς ἐκεῖ φαίνεται. Πρὸ δὲ τοῦ Σέρβου τούτου Γεωργίου ἔτη 112 ἦτο ἀρχηγὸς εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἄλλος Σέρβος Πρεπούλης τὸν ὅποιον ὁ Στέφανος ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Σέρβων κατέστησεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, ὀλίγον τι πρὸ τῆς ἀλώσεως. Καὶ ὄρα εἰς φύλλα τῆς τοῦ Δωσιθέου Δωδεκαβίβλου 516, ὁ ὀρθεὺς Στέφανος ἐπέταξε τὰ Ἰωάννινα ὄρα τὸν Μελέτιον φυλ. 319 δεῖ καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος ἦλθεν εἰς Ἀκαρνανίαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ αὐτὸς Δωσιθεὸς εἰς φυλ. 858. Ἐκ τούτων λοιπὸν εἴμπορεῖ τις νὰ στοχασθῇ δεῖ οἱ Σέρβοι ἐκράτησαν τὴν Αἰτωλίαν μερικὸν χρόνον. Ὁ δὲ ὀρθεὺς Γεώργιος φαίνεται νὰ καταγεται ἀπὸ τὸν Πρεπούλην Σέρβον.—Ἐν σ. 915 «Περὶ τῶν βασιλέων ἐν ποίῳ χρόνῳ ἔλαβον τὰ κάτωθεν κάστρη καὶ τὴν βασιλεύουσιν τῶν πόλεων». Εἶνε Χρονικὸν βραχὺ, ἐκδοθησόμενον ἐν τοῖς Chronica hrvēnia τοῦ ἐκδότου τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ κατὰ τὸ ἀπόγραφον τοῦ κ. Ἰωάννου Τέντε.—Ἐν σ. 718 συμπληροῦται ἡ ἀνωτέρω (ἴδε σ. 307) ἐν τοῖς παραφύλλοις τοῦ ὑπ' ἀρ. 31 κώδικος εἰδησις περὶ Ἀλη' πκσα, προστιθεμένων τῶν ἐξῆς δι' ἐξόδων τοῦ βαλανείου διὰ νὰ ἔρχηται αὐτὸς ἐν καιρῷ ἔαρος.—Ἐν σ. 725 «Κατάλογος τῶν συγγραμμάτων τοῦ μακαρίου διδασκάλου κυρίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Νεξίας, δευτὸς ἦσκει μὲν κατὰ τὰ ὄρια τῆς ἱεραῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐπλήρωσε δὲ τὸ κοινὸν χρέος κατὰ τοὺς φωθ' Ἰουλίου 15 ἡμέρα 8' ἐτῶν ὧν ἐξήκοντα οὐ τὸ σῶμα τίθασται ἐν τῷ καλλίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Καραῖς, ἐξουσιαζομένου ὑπὸ τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τῶν Σκουρτάδων ἐπιλεγομένου». Ἀκολουθεῖ κατάλογος 18 συγγραμμάτων τοῦ Νικοδήμου ἐκδοθησόμενων, μνημονεύονται δὲ καὶ πενήκοντα ἐκτὼ ἀνάκτοτα συγγράμματα αὐτοῦ.

Σταχῶσις βυρσίνη.

43.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVII.

Κώδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.

Ὁνόματι μελοδῶν ἀγγράφονται τάδε: Χρυσάδου τοῦ πρωτοψάλτου (φ. 1^β, 5^α, 16^β, 21^β, 23^β, 33^α), Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη καὶ μαστοροῦ ὀργανικοῦ (φ. 14^β, 26^β) Ἀρσένιου τοῦ μικροῦ (φ. 45^α, 46^β). Ἰδίως προσοχῆς ἀξίαι εἶνε αἱ ἐξῆς ἐπιγραφαί: Ἐν φ. 12^β «Ἐτερον ἤχ. Γ' καὶ αὐτὸ ποιηθὲν παρ' ἑμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Μπαλαδίου ἱερέως». Ἐν φ. 19^β «Ἐτερον ἡμέτερον ἤχ. δ'». Ἐν φ. 23^β «Ἐτερον ποιηθὲν παρ' ἑμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἤχ. κλ. α'». Ἐν φ. 27^α «Ἐτερον ἡμέτερον ἤχ. βερύς». Ἐν φ. 35^β «Εἰς φήμην τοῦ μακκρωτάτου καὶ ἀγνωτάτου ἐπιτριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ [Δουθῆσου] ποιηθὲν παρ' ἑμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Μπαλαδίου ἱερέως προτυνακρίτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ἤχος δ'». Ἐν φ. 40^β «Εἰς φήμην ἀρίστου καλωπισθὲν παρ' ἑμοῦ ἤχ. κ. δ'». Ἐν φ. 43^α «Ἐτερον ἤχημα ποίημα τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου κυρίου Γερμανοῦ Ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν ἤχ. κ. δ'».

Κώδιξ ἀκέφαλος, κολοβός καὶ ἐφθαρμένος.

Ἀστέχωτος.

44.

Χαρτ. 0,15 X 0,10. Αἰῶνος XVI.

Ἐξομολογητάριον.

Κώδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Ἀστέχωτος.

45.

Χαρτ. 0,20 X 0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 160).

1 (φ. 1^α). Λύσις θεολογικῶν ἀποριῶν.

Ἀκέφαλος. Τὰ πρῶτα 32 φύλλα ἐφθαρμένα.

Ἐν τέλει (φ. 59^α) τάδε: *Εἴ γε οἱ ἀναγνώσται μεύθεσι τὸν νοῦν ἐκταράτουσιν ἐντύχητε μὴ τοὺς γράψαντας τὸ παρὸν, ἀλλὰ τοὺς τὸ πρωτότυπον σχεδιάσαντας ἐν αἰτίᾳ ποιήσατε. Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν καὶ ἀρχὴν πόρος Δημητρίου Ἀκαρνανος, τῇ δὲ τοῦτον ἐντεκαμένη κόμη Μαχαλάς δνομα τοῦ πατρὸς Σταματίου ἱερέως ὃς ἀριστα πάντων τῶν πολιτικῶν τοῦ κοινοῦ διοικήσεως ἐν Ἱερῶν ἦν καὶ σχεδὸν εἰς τὸ ἄκρον προέβη ταύτης διαπρέπον' οὐκ ἔλαττον καὶ τῇ εὐδοκίμησει τῶν θεοφιλῶν πράξεων δι' αὐτὸ καὶ ταῖς πλαξὶ τῶν καρδιῶν καὶ τοῦ νοῦ τῶν ἀπάντων μικροῦ δεῖν ἀντιπύπεται. Τὰ δὲ πρὸς τέλος Ἀναστασίου Νεοπολίδου τοῦ ἐξ Ἀργίης. Ὁμοίως τῶν γραφάντων οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε καὶ ἔρρωσθε.*

2 (φ. 61^α). «..... οἰκουμενικοῦ **Κωνσταντινουπόλεως**
Κυρίλλου Σύνοτος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέ-
κτῳ πρὸς Γεώργιον».

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἐφθαρμένη.

Ἐν φ. 60^α ἄλλη χεὶρ· Ἦ Ἰς Ἰουνίου δ. βλασιός ἐγενήθη ἐκ τοῦ διμήτρι παπα-
σαιμάτη τὸ ὄνομα τοῦ βλαστοῦ σταμάτης.

1720 βίβλουσιος· Ἦ ἐοικυμένον μετὰ τὸν οἰκονόμον ἀπὸ τῆς λαβίτζαν τῆν
ἀδελφί μας τῆν βασίλω μετὰ τὸν ἰδὸν του καρούσου.

1716 (ἔτος τοῦ μηνὸς δεκεμβρίου) δ ἐγενήθη τὸ πεδὶ τοῦ γέωγου ὁ κόστας.
Στὴν ἄνωξ βορσίνη ἐφθαρμένη.

46.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX (φ. 3).

Κυρίλλου Καστανοφύλλη ἡγουμένου τῆς μονῆς Προυσοῦ
Λόγοι.

α') Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἄρχ. Καὶ ἰδοὺ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ θραύ-
σει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ. β') Εἰς τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν (ἀκέφαλος). γ') Εἰς
τὸν ἀρχιερέα Λιτζᾶς.

Κὼδὲξ ἀστάχτος, συγκείμενος ἐκ τριῶν φύλλων ὑπ' ἐμοῦ συρραφέντων.

47.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

Πραγματεία περὶ τοῦ σχίσματος τῶν ἐκκλησιῶν.

Κὼδὲξ ἀστάχτος, ἀκέφαλος καὶ κολοδός, ἀποτελούμενος ἐκ τῶν παρισωζομέ-
νων ἀρχαίων τετραθίων ε', ις' καὶ κβ'.

48.

Χαρτ. Αἰῶνος XVI (φ. 1).

1. «Ἐπιστολὴ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου **Γορδίου**».

«Τῷ κείσομωτάτῳ καὶ τιμωτάτῳ ἐν ἱερῶσι καὶ οἰκονόμοις κυρίῳ Ἀρμαγῆ
σὺν τῷ τιμωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι κυρίῳ Πανηγυρίτῃ καὶ κυρίῳ Θεοδώρῳ
ὕψιστον εὐχομαι καὶ σωτηρίαν πρὸς τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ».

Ἐν τέλει· Ἀπὸ τὰ Βρασιανὰ, ἀχ' Ἰανουαρίου β'. Ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἱεροδιακό-
νοις Αναστάσιος καὶ τῆς ἡμετέρας ἀγάπης γνήσιος καὶ πιστός Εὐγένιος ὁ διδά-
σκαλος καὶ οἱ πατέρες ὅλοι εὐχονται καὶ χαίρουσι δι' ἐμοῦ τὴν ἀγάπην σας.

2. «Τὸ ἴδιον τῆς τοῦ **Κορυθαλλέως** ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψε

πρὸς Εὐγένιον τὸν διδάσκαλον τοῦπικλήν Ἰαγνούλιον, ἡνίκα ἐν Ἀθήναις ἐνόσει ὁ προρρηθεὶς Κορυδαλλεύς».

49.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX (φ. 4).

«Στίχοι τοῦ ὁσίου πατρὸς Νείλου».

Κώδ. ἀσάχωτος.

50.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα.

Μέρος μόνον. Μετὰ παρασελίδου ἐρμηνείας.

Ἐν τέλει: Ἐτελειώθη ὁ λόγος ἐν ἡμεῖς ἀμὴν τῷ σωτηρίῳ κατὰ τὴν κ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, διὰ χειρὸς Μιχαὴλ ἱερέως.

51.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX.

Τύποι ἐπιστολῶν.

Τετράδιον ἀσάχωτον.

52.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

Ἡρωδεανοῦ Τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας Ἱστορία.

Τετράδιον ἀσάχωτον, λείψανον κώδικος, περιέχον μέρος τοῦ ιδ' καὶ τοῦ ιε' κεφαλαίου τοῦ Γ' Βιβλίου καὶ τὰ ιγ' πρῶτα κεφάλαια τοῦ Δ'.

53.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

1 (φ. 1^α). Ἐλεγχος συνωνύμων φράσεων.

2 (φ. 6^α). «Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ, Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων....».

Ἐν τέλει: Τίτλος τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, 1698 Μαρτίου η'.

β (φ. 25^α). «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος πρῶτος» (ἀκέφαλος).

† (φ. 27^β). «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος δεύτερος» (κολοβός).
Ἀστέχωτα λείψανα κώδικος τριμερούς.

54.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII (φ. 3).

Ἐπιστολὴ τινεὶ ἀπὸ [Βραβιανῶν] τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Γορδίου».

α' (φ. 1^α). «Τῷ ἐν σοφοῖς καὶ λογίοις ἀνδράσιν ἀρίστῳ καὶ ἡμετέρῳ σεβαστωτάτῳ καθηγητῇ κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ εὖ πράττειν». — β' (φ. 2^α). «Τῷ ἐλλογιωτάτῳ καὶ σοφίᾳ ἐπικροῦν ἐκλυθότι ἡμετέρῳ τε φιλότῳ καθηγημένῳ κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ τῷ ἐκ Φερρών τῆς θατταλίας εὖ πράττειν». Τέλ. "Ὅθεν εὐθυμῶν ἐρωμένων καὶ εὐδαιμονῶν διαβιότης ἡμῶν τε καὶ πολλῶν ἄλλων χάριτι, τῶν τῆς σῆς ἐπιμελῶν ἀκούειν φρονῆς, τῆς τῷ ὄντι ἡμυχοσώστου καὶ παιωνίου. Ἐκ Βραβιανῶν ἀπὸ Ἰουνίου. — γ' (φ. 3^β). «Τῷ πανερωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ ἐν ἀρχιερεῶσι κυρίῳ κυρίῳ Γερμανῷ τῷ Νήσοις, εὖ πράττειν».

Ἀστέχωτα λείψανα πλήρους ἄλλοτε κώδικος.

55.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

«Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν οὐρανοφάντορα μέγαν Βασίλειον».

Ἀστέχωτον τετράδιον, λείψανον κώδικος.

56.

Χαρτ. Αἰῶνος XVII.

«Δοθίσεως ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης Ἱερουσαλήμ ταῖς ἐρωτῶσι καὶ πυνθανομένοις περὶ τῆς πίστεως καὶ θρησκείας τῶν Γραικῶν, ἧτοι τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πῶς δηλονότι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως φρονεῖ».

Ἀστέχωτα τρία τετράδια, λείψανα κώδικος.

57.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

«Γρηγορίου [Θεολόγου] ἐξηγίσεις τετραστιχοίων».

Ἀστάχωτα τετράδια τέσσαρα, λείψαν κώδικος.

58.

Ἀθανασίου τοῦ Παρίου Ἐπιστολαί.

«Πάνγκυπτη Παλαμᾶ ἀνδρὶ ἄλλογιμῷ Ἀθανάσιος ὁ Πάριος χαίρειν».

Ἀστάχωτα πέντε τετράδια, λείψαν κώδικος.

59.

Χαρτ. Αἰῶνος XVIII.

Αἰνίγματα μεταξὺ ἄλλης ὕλης.

Ἔχουσιν ὧδε

Αἰνίγμα νηός

Ζῆλον τι πεζόν, ἀλλὰ νηκτόν εὐρέθη
 ἔμπυχον ἀλλ' ἄνυχον, ἔμπουκ ἀλλ' ἄπουν
 ἔρπον βαδίζον καὶ πτεροῖς κεχημένον.
 Ἄκουε καὶ θαύμαζε καὶ δίδου λόγον.

Αἰνίγμα ἄλλο ποῦς οὐς ἕς

Κατώτερον μὲν εἶμι τοῦ ὄλου μέρος
 ἀνώτερον γίνομαι πάλιν τοῦ ὄλου
 πρῶτον γράμματος ἀφαιρεθέντος,
 καὶ δευτέρου δὲ πάλιν ἐκβεβλημένου
 κλήσιν παρενθῆς λαμβάνω τετρακόδον.

Αἰνίγμα γύπος μὸς θεοῦς

Ἔσει τι πτηνὸν μονοσύλλαβον πῖλον
 κλότοις κᾶθηται μονοσυλλάβον δένδρου
 καὶ κατεσθίει μονοσύλλαβον θήραν.

Ἀστάχωτον τετράδιον, λείψανον κώδικος ὄλου.

Ἐκ φύλλου χάρτου ἐκπεσόντος ἕκ τινος τῶν κωδίκων ἀποσπῶ-
 μεν τάδε

«Τροπάρια ψαλλόμενα ὑπὸ τῶν μαθητῶν πρὸς ἐλέγχον καὶ στη-
 λήτευσιν τῶν ἀμελῶν καὶ ἀνοήτων καὶ ἀπροσέκτων μαθητῶν».

«Οἶκος τοῦ Εὐφρατᾶ»

Πάντες οἱ μαθηταὶ συνέλθετε ἐνθάδε, ἵνα ἴδω τοῦ ἀνόητου καὶ ἀμελοῦς τῆ κεφαλῆ ἐμπέσῃται.

Φέροι γὰρ κεφαλὴν φρενῶν τυμῆν καθόλου καὶ ἄλλα κατ' ἄλλους ἔχει ἐν τῷ μειώπῳ, ὁράσεως δ' ἄμοισα.

Ὅτιος, ὦ μαθηταί, ἐβρόσθη καὶ ἠλέγχθη πολλακίς ἀποτόμως ἀλλ' οὖν οὐκ ἠβρολήθη τὴν γνώμην μετατρέψασθαι.

Ὁὐ σφάλλει τις εἰς τὸν ἀνόητον τοῦτον προσήκοντα τοῖς ὄνοις τοῖς τρόποις καὶ τὰ ἄλλα καὶ τοῖσι ἰσοστάσιον.

Οὐδὲν συγκρίνεται τις τὸν ὄιον μὲ τοῦτον· εὐρήσεται τὸν ὄνον πολὺ κρείττονα τοῦτον ὡς κρημῶν· γέμοντα.

Ὅτιος οὐδὲ φαγεῖν οὐδὲ πιεῖν εἰς δέον οὐδὲ ἀναγινώσκειν οὔτε μαθήματα' ἀπαγγέλλειν δέκαται ὁ ἀνόητος.

«Ἔτερα μεγαλυνάρια».

Ὁ οὐρανός, τοῖς ἀστροῖς κτλ.

Ἄντε οὐνάχθητε πάντες οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου ἀπόσοι φιλοποσίαν ἐκτίσασθε θυμιασῶν, δαίως θεάσησθε τοῦτον τὸν ἀμελῆ καὶ ἀχρεῖον.

Καὶ γὰρ οὐκ οἶδεν, οὐκ οἶδε τὸ μάθημα ὁ ἀχρεῖος καὶ μὴ εἰδώς δάκνει τὴν γλώσσῃν τε καὶ τὰ χεῖλη καὶ τὴν ἀυτοῦ γένην σιφίρει ὁ βρωμολόγος· τῷ ὄντι.

Ἐπὶ τεμαχίου φύλλου ἔν τινι τῶν κωδίκων εὐρεθέντος ἀναγινώσκειται τὸ ἑξῆς σημεῖωμα·

Τότε καὶ οἱ δέω ὅσοι ἱεροκήρυκες Συμεὼν καὶ Θεόδωρος ἀσκήτενοι πλησίον τῆς Νέας Πάτρας καὶ αὐτοὶ φαίνεται τὰ εἶναι οἱ πρότιστοι κτίτορες τῆς ἐκεῖ Ἀγαθῆς μονῆς ὀνομαζομένης, τὴν ὁποίαν Ἀγαθὴν ὀνόμαζον ὡς ἀγαθὴ καὶ καθαρὰ ἐκ τῆς αἰρέσεως ἐκείνης (τῶν εἰκονομάχων) ὡς ὁ Ἀθηναῖος Ἰωάννης Πατούσας γράφει. Οἵτινες ἐδίδασκον ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ τῆς μεγίστης μονῆς τοῦ Μεγάλου ἀπηλαίου κτίτορες ἐχρημάτισαν.